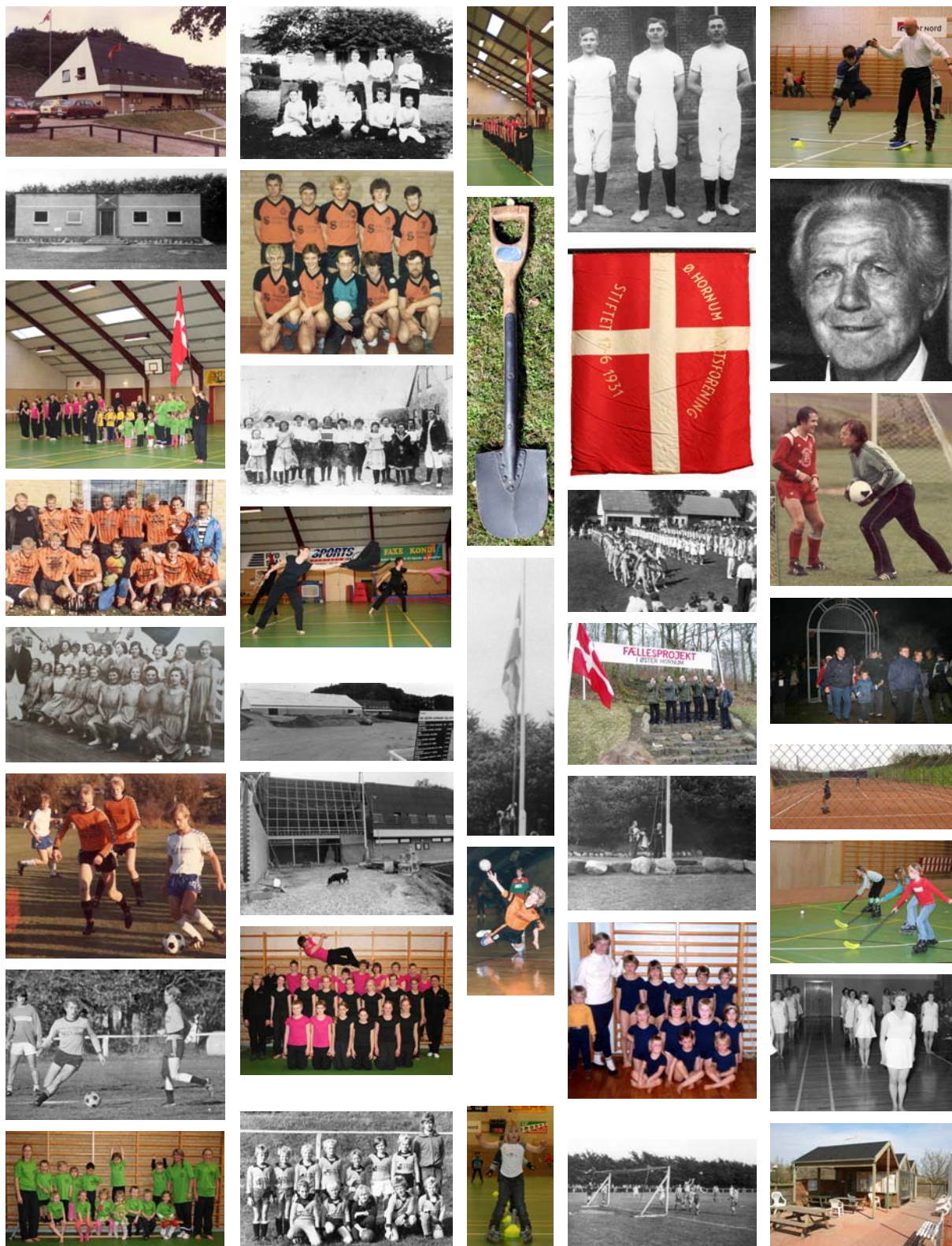
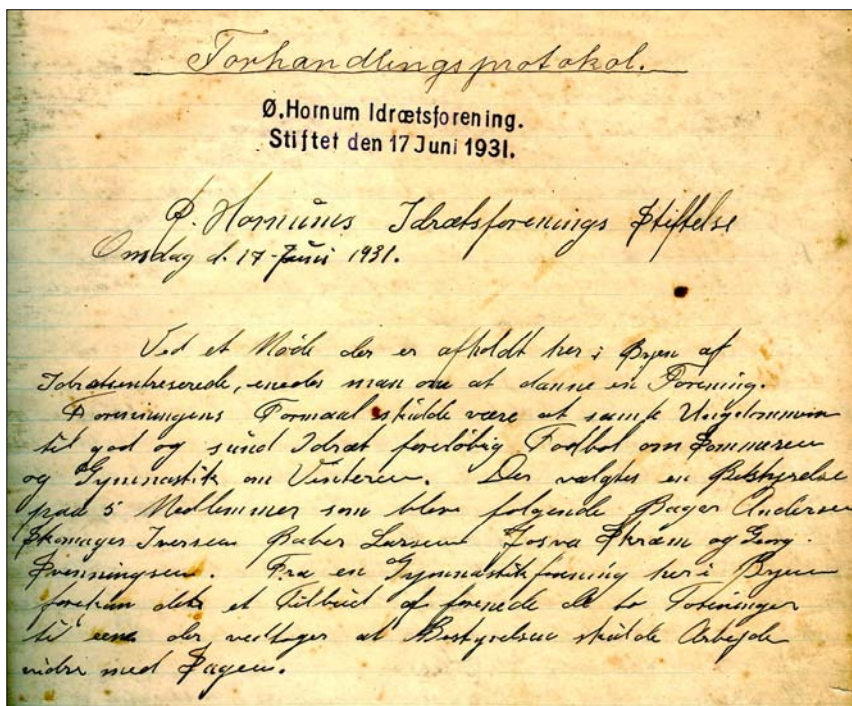

Øster Hornum Idrætsforening 1931 – 2006

Redigeret af Niels Nørgaard Nielsen i samarbejde med jubilæumsudvalget

... at samle ungdommen til god og sund idræt

"Ved et møde der er afholdt i byen af idrætsinteresserede, enedes man om at danne en forening. Foreningens formål skulle være at samle ungdommen til god og sund idræt, foreløbig fodbold om sommeren og gymnastik om vinteren. Der valgtes en bestyrelse på 5 medlemmer, som blev følgende: Bager Andersen, Skomager Iversen, Barber Larsen, Josva Skræm og Georg Svenningesen. Fra en gymnastikforening her i byen fremkom det et tilbud at forene de to foreninger til én. Det vedtoges at bestyrelsen skulle arbejde videre med sagen".

Med denne beslutning var Øster Hornum Idrætsforening dannet. Der er sket meget siden dengang, og de fem herrer ville nok gøre store øjne, hvis de så det flotte anlæg og de mange aktive, der i dag udgør ØHI. Siden dengang er aktivitetsudbuddet i ØHI udvidet med håndbold, tennis, badminton og petanque, og foreningen tæller i dag ca. 800 medlemmer.

75 år er lang tid, og meget er sket gennem årene. I dette Jubilæumsskrift har vi forsøgt at samle nogle indtryk og beretninger fra mennesker, der gennem årene har haft berøring med ØHI.

Der skal lyde en stor tak til de mange, der har skrevet indlæg til Jubilæumsskriftet og til de sponsorer, der har støttet trykningen af det. En særlig tak skal der lyde til redaktionen af Jubilæumsskriftet.

ØHI håber at Jubilæumsskriftet vil give mange fornøjelige timers læsning, og at det vil være med til at bevare ØHIs historie for eftertiden.

Tillykke ØHI med de 75 år!

Jens Lyngby
Formand for ØHI

Dette Jubilæumsskrift er trykt med støtte fra:

Stense og Peter E. Kvists Mindefond, Spar Nord Fonden, Lund & Staun, Batsberg Ventilation, Mido Skilte, Spar Nord, Nibe/Øster Hornum VVS, Øster Hornum Vognmandsforretning, Murermester Kaj Bisgaard, Morten Egekvist, Frisør Ritta Gertsen og Carsten Madsen - Auto- og Karosseriværksted.

Idrætsliv i Øster Hornum før ØHI

Skrevet 2006 af Niels Nørgaard Nielsen på baggrund af Søren P. Sørensens erindringer

Hvornår det første organiserede idrætsliv tog sin begyndelse i Øster Hornum, er der ikke længere nogen der husker. De skriftlige kilder er sparsomme, men lidt kan man dog udlede af fx de gamle sognerådsprotokoller. Det ses således at sognerådet 22. maj 1903 besluttede at leje Samlingshuset og gymnastikforeningens apparater for et år til brug for børnenes gymnastikundervisning. En enslydende beslutning blev truffet 29. oktober 1906 og 16. marts 1908.

Thomas Madsen og gymnastikhold fra 1910

Første gang der ydedes egentligt tilskud til gymnastikforeningen var ved en vedtagelse i sognerådet 21. april 1911, der lød: ”Ungkarl Th. Madsen, Hornum andrager om tilskud til gymnastikforeningen. Der bevilges 5 kr. for indeværende Aar”.

Andre kilder til belysning af idrætslivet i begyndelsen af 1900-tallet er forskellige erindringskrivelser, der er bevaret på Lokalhistorisk Arkiv. Søren P. Sørensen (født 1918), søn af vejmand Ingeman Sørensen fortæller fx: ”Som den lille bys egentlige kulturcentrum var der jo ikke at forglemme forsamlingshuset eller ”Salen” som den

hed i daglig tale. Her foregik der en del aktiviteter om vinteren. Af disse var vel nok gymnastikken den mest besøgte med henholdsvis karle-, dame- og drengehold. Hen mod foråret afholdtes en stor gymnastikopvisning i ”Salen”, hvor vinterens tillærte færdigheder fremvistes for egnens og byens borgere.

Fodboldholdet fra 1920

Omkring midten af tyverne begyndte en forholdsvis ny sportsgren at dukke op i Øster Hornum, om end kun i primitiv og beskednen omfang, nemlig fodbolden. Den første bane, som jeg kan huske, lå på Thomas Madsens mark lige vest for kirken. Hvorfor jeg lige netop husker dette, hænger nok sammen med, at jeg som lille knægt overværede, at en af spillerne kom til skade med det ene ben. Jeg så ham blive lagt på en bære og anbragt i en hestetrukket sygevojn. Dette indtryk må have trængt dybt ned i bevidstheden hos denne 4-5 års knægt.

I ethvert bysamfund eller egn findes der som bekendt altid foregangsmænd på vidt forskellige områder. Det er mennesker, som af idealistiske eller andre grunde påtager sig at udføre et stykke arbejde til almennyttig gavn, som kan være af meget forskellig art. Lad mig lige et øjeblik standse op ved en af os ”gamle drenges” lederskikkelser indenfor gymnastikken i Øster Hornum omkring 1930-32. Bagermester S. C. Andersen var en af de vigtigste ”hjørnespillere” i idrætslivet dengang, og hvis indsats nu af mange kan mindes med taknemlighed. Bageren var selv en fremragende gymnast. Samtidig var han også besjælet med en ukuelig vilje til at lade sine færdigheder på gymnastikkens område gå videre til den opvoksende generation.

En anden af datidens lederskikkelser indenfor gymnastikken var Thomas Madsen, som ledede et karlehold. Mange gange har disse to fremragende lederskikkelser givet ypperlige opvisninger med deres karle- og drengehold ved landsdelens stævner og har høstet megen bifald og anerkendelse”.

Øster Hornum Idrætsforening – sådan begyndte det

Skrevet 1981 af Kræn Andersen, let forkortet

Det ville være en sensation, hvis Øster Hornum ikke havde haft en idrætsforening. Det er derfor ingen sensation, at vi har en forening og at den holder jubilæum. Alligevel vil vi stoppe op og se på vor jubilar som skik og brug ved runde dage. Vi, der har fulgt ØHI i de 50 år, må være taknemlige for det liv, der har været i og med denne forening. Især må vi takke alle dem, der gennem årene har ofret fritid for at få foreningens aktiviteter til at ”køre”. Men prøv at tænke den tanke, at ØHI ikke var blevet startet. Nej, det er ikke til at forestille sig. Men der var en tid før ØHI. Kan vi forestille os den? Ja, vi prøver at skruer tiden tilbage.

Vi må så tænke på de mennesker, der boede i landsbyen og omegnen og deres behov og muligheder. I selve byen var der en hel flok unge mennesker beskæftiget. Alene brugsforening og mejeri tegnede sig for en flok. Håndværkerne og gårdene havde også mange i deres brød. Dertil kom de mange ved landbruget i øvrigt uden for byen.

Men arbejdsdagen var lang, så i sommerhalvåret var der ikke det store behov for beskæftigelse efter arbejdstid. Lad os se lidt nærmere på dette forhold. Mejeristerne, der begyndte tidligst om morgenen, gik hjem sidst på eftermiddagen, omklædte og med slips, men måtte tidlig i seng om aftenen for at få udhvilet til næste dag. Brugsen havde åben til kl. 18 i de fire første dage, kl. 19 om fredagen, samt til kl. 20-21 om lørdagen, hvorefter butikken skulle gøres ren og hylderne fyldes op. Såvel på mejeri som i brugs kom dertil ”regnetimer”, når afregning og tilgodehavender skulle gøres op. Håndværkerne arbejdede hver dag til kl. 18. Også lørdag. Piger og karle på gårdene var slet ikke færdige til at gå i ”byen” så tidligt på aftenen. Der foresvæver mig noget om aftenmalkning for pigerne og fodring af heste (kl. 21). Disse arbejdsforhold gjorde, at behovet for fritidsbeskæftigelse ikke var et problem. Dertil kom, at børnene som regel gik i skole til de var 14 år, og derefter kom ud for at tjene. Der var arbejde nok. Længere skolegang? Joh, lærerens og præstens børn skulle måske ”læse videre”, men den altovervejende flok kom ud på arbejdsmarkedet.

Fodboldholdet 1915 foran Varehuset

Gymnastikholdet, leder Thomas Madsen

Men i vinterhalvåret var der bedre tid. Markarbejdet var indstillet, og de mange piger og karle rundt om på gårdene fik tid til at gå til gymnastik. Derfor havde vi en gymnastikforening. Hvor langt tilbage der blev dyrket gymnastik, har jeg ikke efterforsket, men i hvert fald i hele dette århundrede. Samfærdselsmidlerne havde udviklet sig. Cyklen var blevet almindelig. Min far fortalte tit om de håndværkere, der gik på arbejde, milevidt, og når der skulle spilles op til dans, kom spillemanden til fods. Dette havde ændret sig. Man cyklede. Vejene var også blevet bedre. Tit med gode cykelstier, opstået ved at fodgængere og cyklister havde ”trådt” stien i vejrabatten. Nu til starten af ØHI.

I tyverne var der kommet en del ny folk til byen. Anton Larsen overtog Varehuset, bager S. C. Andersen havde afløst den gamle bager Lundorff, Niels Andersen, ”smejen”, byttede sig fra Byrsted til Øster Hornum, Frits Hansen, slagtersøn fra Støvring, blev slagter i Øster Hornum, Søren Larsen startede salon i en stue, hvor nu Anton Granat har cykelforretning osv. Nye folk nye skikke. Især blev der lagt mærke til den nye bager, der var elitegymnast fra Randers. Han blev leder af drengehold i gymnastik.

Jeg var selv med på holdet og jeg kan bevidne, at det ikke kneb med disciplinen. Selv nu, 50 år efter, får jeg hænderne op af lommen, hvis jeg møder ham på fortovet, om en hånd skulle have forvildet sig ned i varmen. ”Smejen” var gammel fodboldspiller og de unge, slagteren og barberen m.fl., var også ”fodboldgale”.

Min første erindring om fodbold er knyttet til Sandgraven. Det vil jeg tro gælder de fleste, der var drenge på den tid. Vi tumlede i de to ”gryder”, der var plantet i den gamle losseplads. Selv i skolens gymnastiktime gik læreren med os derop. Legepladsen ved skolen var endnu ikke planeret, idet der på nordsiden af skolen var kridtgrav og på sydsiden masser af vinduer.

Bygaden, hvor der blev spillet fodbold

Da opstod tanken om at gymnastikforeningen skulle tage sig af boldspil om sommeren. Hos skomager Iversen, der boede på hjørnet, hvor centralen nu ligger, dumpede man tit ind og fik en snak. De unge samledes hos Anton Larsen i butikken for at købe ind: tobak, tøj osv. og tanken om at få organiseret fodboldspillet blev almindeligt samtaleemne. Hos barberen måtte skolebørn ikke komme fredag eller lørdag, hvis det kunne undgås. Han havde alt for travlt med at klippe og barbære de voksne. Man ventede på bænken. Nuværende frisør, Edvard Andersen, har endnu den tomandsbænk, der lige som stenene i den gamle bygning har været ”sæde” for mange beslutninger. Da den ikke kan fortælle (det er ingen sladrebænk), vil jeg ty til forhandlingsprotokollen for at få vished for mine antagelser, så det hele ikke beror på mine erindringer.

Ja, jeg huskede rigtigt: Gymnastikforeningen var dybt involveret. Denne gamle forening kunne selvfølgelig have udvidet sit formål til at omfatte fodbold om sommeren, men man valgte altså at begynde på en frisk. Lad os alligevel ikke her i feståret glemme det der gik forud. Gymnastikken havde været dyrket i årtier, og blev også det fundament, den nystartede forening byggede på. Gymnastikforeningen opløstes og overdrog sine redskaber til ØHI eller: Øster Hornum Idræts og Gymnastikforening.

Det skrev Peter Jønson og Valdemar Kristensen under på den 15. juli 1931. ØHIs første bestyrelse kunne trække i arbejdstøjet. Det var Josva Skræm, Georg Svenningsen, Søren Larsen, Niels Iversen og S. C. Anderersen.

Dilettant ”Det gamle Guld”

ØHIs start var således et generationsskifte, men en total omvæltning var det ikke. I det første år drev foreningen da også gymnastikken videre. For at skaffe midler til leje af en ”fodboldplads” opførte man dilettant i vinteren 31/32. Man lejede scenen til dilettantforeningen ”Skjold”, der ejede fortæppe og sætstykker. I forbifarten skal nævnes, at ”Skjold” var dannet til brug for dilettantforestillinger. Det kostede 10 øre at blive medlem og så var forestillingerne jo ikke offentlige, og afgifter kunne spares. Man læste lektien så godt, at man kunne tage på turné. Der var forestilling i Støvring, Valsgaard og Svenstrup. Overskud i alt 190,00 kr.

Så da foråret kom og der blev generalforsamling, kom fodbolden ”på bane”. Der blev nedsat et spilleudvalg: Peter Jønsson (Granat), Skomager N. Iversen og ”Smejen” Niels Andersen. Der blev købt en målmandstrøje og 4 trøjer.

Banen: Når vi kører mod syd fra Øster Hornum og er forbi kurven ved Hornumgård, ser vi på højre side den mark, som blev lejet af Ole Adamsen for 75,00 kr. for et år. Det var et stort fremskridt. Ganske vist gik der lige midt over banen en markvej. Den blev så nogenlunde jævnet, og da det ikke var lige foran mål, fandt man sig i de skæve opspring, som bolden kunne lave, hvis den faldt på kanten af hjulsporene. Når der var kamp, blev der valgt måldommere. Der var ingen net, og det skulle være vidnefast, at bolden var mellem stængerne. Skolen fik også lov til at benytte banen. Der var ingen problemer med opvarmning. Vi løb jo fra skolen til pladsen.

Vore fodboldidoler var dem, der havde spillet før. Mejerist Thomasen, der kunne lave mål ved at ”nikke” bolden, Josva Skræm, der ligeledes kunne ”nikke”, og Frits Hansen, der kunne helflugte i målet. Han stod gerne der, hvor bolden kom, for skulle han løbe mere end fem skridt, så var det ikke ham. Men han lavede målene, og de andre sled og fodrede ham. Skomager Iversen sprintede på højre wing. Tit så hurtigt, at han var langt foran bolden.

Fodboldholdet 1931

på Centralen, satte vi så på holdet, for at få ham til at ringe rundt. Da han opdagede, at det var derfor, at han kom på holdet, ville han ikke ringe, og så blev han sat af igen. Vi ville helst spille med Byrsted-drengene før eller efter sommerferien. En feriedreng i Byrsted kom fra København. Han løb os fuldstændig over ende, når han var med. Nej, ”Københavneren” var ikke vores livret. Men han havde også set et hold fra England spille, og det havde han lært en masse af, sagde han, blandt andet kunne han lave mål med hælen. Det indgik så i vort træningsprogram, at vi skulle ”gi’ en englænder”.

Godthaab-drengene brød vi os ikke om. De var for store og for gamle, mente vi. Det kunne også tydeligt ses, hvis de ikke blev barberet. Endnu et minde fra den tid. Der var drengestævne på banen øst for byen, på Schön's mark. Byrsted-holdet kunne mønstre 9 mand, og Arne Larsen og jeg fik lov til at spille på Byrsted-holdet (vi var 12 og 13 mand). Nu ville skæbnen, at de to hold skulle mødes i slutkampen. To af drengene på Hornum-holdet skulle hjem og trække køerne ind. Jeg blev på Byrsted-holdet, da jeg er født i Byrsted. Men jeg husker endnu, at angriberne fra Hornum bad mig lade dem få bolden. Jeg var back og Byrsted-mand. Vi blev ikke senere sat af holdet.

Fremgangsmåden en træningsaften var den, at de først ankomne legede lidt foran det ene mål, indtil der var kommet så mange, at de kunne deles i to hold. Man valgte et par målmænd, og så skiftedes disse til at vælge, så flokken blev fordelt på to hold, og så var der ”kamp”. Efterhånden fandt man ud af, at det kunne være sjovt at få fat i et fremmed hold.

Vi husker stævnerne. Det første, der er omtalt, blev holdt i august 1932. Følgende klubber blev indbudt: Godthaab, Støvring og Byrsted, alle med 2 hold. Der blev samlet ind blandt byens borgere til en vandrepokal. Der gik mange timer den søndag, der var stævne. Da vi drenge havde set det, ville vi også prøve at spille med fremmede. Først cyklede vi rundt til Chr. Pindstrup, Rye Andersen og de andre drenge i Hæsum-Estrup for at få dem med.

Så til Byrsted for at spørge, om de ville spille. Når de så sagde ja, cyklede vi igen rundt for at samle tropperne. Det blev for træls. Hartvig, der boede

Øster Hornum havde også en ungdomsforening. Den havde virket fra før år 1900 og var aktiv helt op i fyrrerne. Under krigen var det heldigt, at vi havde to foreninger, da der kun måtte holdes bal en gang om måneden i hver forening. Men det skridt til sammensmeltning, som skete med gymnastikforeningen, blev aldrig taget.

Og så en festdag. Ved en gymnastikopvisning onsdag den 21. marts 1934 blev ØHIs fane indviet. Fem hold havde fælles indmarch. Der var opvisning af fem hold gymnaster, i alt 100 gymnaster: Herre motionshold, damer, herrer, drenge og småpiger. Det var i det gamle forsamlingshus. Den store sal bestod dengang af de rum, hvor der er toiletter, forgangen og den lille sal plus en del af den nuværende store sal. Det var trange forhold. Derefter blev kaffebordet dækket, hvor flere talere havde ordet. Forstander Holger Bidstrup holdt tale, uddeler Kjøbsted, der var gymnast, takkede dem, der var kommen til stede for deres interesse og den støtte de derved gav foreningen og Ths. Madsen, der var leder, talte for fanen, som gerne skulle være det samme for vor forening, som Dannebrog er for vort land. Og så selvfølgelig formanden bager Andersen, der talte for kammeratskabet inden for foreningen som en betingelse for et godt arbejde, ligesom han berørte at holde en god tone indenfor foreningen, at hvert enkelt medlem følte sit ansvar og pligt til at værne om den

fane, som var indviet og om foreningen, således at dens ry var i god sportsånd. I dagens anledning havde man formået S. P. Jensen, Svenstrup, hvis far har været uddeler i Øster Hornum, til at komme og fortælle om gymnastikken i Øster Hornum de første år fra ca. år 1900. Jeg kan huske, at jeg tænkte: "Alt dette skulle skrives ned". Senere samme år kom samme S. P. Jensen, der var kredsformand, og viste film fra Årsfesten 1933 og Vallekildefesten 1934.

Niels G. Jensen blev valgt som suppleant i maj 1934. Hermed er han fanget af interessen for idrætsforeningen, med tryk på "dræt". Igen holdes der fest. Mon programmet kunne gentages i dag? Foredrag ved Poulsen, Aabybro, fælles kaffebord, optræden af lokale kræfter, derefter bal - næppe!

Når jeg nu vil nævne Niels G. Jensen, hænger det sammen med, at han sad i den bestyrelse, der i 1936 vedtog at oprette en fond til køb af jord til idrætsanlæg. Den øvrige bestyrelse var Carl Haase, N. Iversen, Stenild Andersen og S. C. Andersen. Der skete nu en deling af foreningen modsat sammensmeltningen ved starten. Den nye forening "Øster Hornum Idrætsanlæg" var således et ægte barn af ØHI. Dette barn blev omgående myndig. Foreningen fik sine egne love. Når man fandt det nødvendigt med en særskilt forening, hænger det sammen med, at udskiftning af unge, især ved novemberskiftet, kunne blive farlig. I min tid som folkeregisterfører har jeg været ude for at udstede flyttebeviser til langt over 100 unge den 1. november. Der blev da indført en bestemmelse om, at kun bosiddende kunne blive medlem. Dog kunne bestyrelsen dispensere, hvis der var enstemmighed. Eksempel: Niels G. Jensen. En anden forsigtighedsregel: Foreningen måtte ikke arrangere noget, der medførte økonomisk risiko for foreningen.

*Bager
Andersens
spade*

I første omgang valgte idrætsforeningen et udvalg, som bestod af smed Andersen, bager Andersen og skomager Iversen til at arbejde med idrætsanlægssagen. Niels Andersen blev formand for den nye forening, og der blev fremdeles et snævert samarbejde med ØHI.

I 1940 var Danmark besat. Ingen baller foreløbig. Så kom tiden med alsang og algang og dyrkelse af sammenholdet. Krigen havde selvfølgelig indflydelse på dagliglivet, også i ØHI, men sammenholdet blev fremherskende. Enighed gør stærk, og kollegaforeningen "Øster Hornum Idrætsanlæg" kunne den 11. august 1940 holde indvielse af stadion - i dagregn.

På trods af regnen var der mødt mange mennesker for at overvære festen. Fodboldkampe, blandt andet mellem AaB og Chang Aalborg, gymnastik af elitegymnaster, boksning, håndbold m.m. holdt til-

skuerne i ånde. Min far Niels Andersen skrev en lejlighedssang til dagen: Øster Hornum-sangen, som viste sig at kunne overleve. ØHI var støtteforening for ”Ildrætsanlægget” og hjalp til med forskellige arrangementer, hvor 25 % af overskuddet blev overført til ”Ildrætsanlægget”. Men det var byens og omegnens indsats, der muliggjorde, at der blev skabt de bedste betingelser for, at ungdommen kunne drive sport. Nu var man fri for at leje bane. Tiden med bane i engen ved Utha, vest for kirken hos Peter Sørensen, hos Vilhelm Schön og andre steder var forbi.

Optøget ved stadions indvielse startede i Sandgraven

Der var efter lange og trange forhandlinger blevet købt ca. 2½ td. land jord fra præstegården, og der forestod nu et vældigt planeringsarbejde. Hedeselskabet lavede planen til dræningen og planeringen, og byens arbejdere under Niels Jønssons ledelse foretog planeringen, finplaneringen, tilsåningen og beplantningen lededes af konsulent Bødker, Skalborg. Der er flyttet over 5000 m³ jord, hvortil egnens landmænd stillede befordringsmidler gratis til rådighed. Under planeringen blev der midt på pladsen fundet en stor sten, som blev transporteret op på skråningen og forsynet med årstallet for indvielsen.

Der blev spillet indvielseskamp i silende regn

Der har af byens og omegnens beboere været udført meget frivilligt arbejde uden vederlag, såvel af unge som ældre. Anlægget kostede 10.000 kr., og der skyldtes kun ca. 1.000 kr. uden tilskud fra kommune og stat. De ca. 9.000 kr. er indkommet ved kontante bidrag fra egnens beboere og fra fire store basarer. Kontante tilskud fra idrætsforeningen på 800 kr. og fra foreningen ”Skjold” på ca.

Møller-Niels

250 kr. Endvidere renter af kapital, samt kontingent af de i fonden stående medlemmer og indvielsesfesten. Foruden bestyrelsen skal nævnes tømrer Karl Haase og købmand Frederiksen og flere, som har lagt et stort og godt arbejde ved stadions fuldførelse.

Og så husker vi ”Møller-Niels”. Han havde ikke fået de mange talenter, men han var en trofast ”passer”, en titel han var meget stolt af. Han stod troligt og holdt vagt over ure og tegnebøger, når spillerne havde klædt om i det fri. Om vinteren ”passede” han den lille sal under gymnastikken. Var der pigegymnastik, kunne drengene jo godt tænke sig at få et ”kik”, men Niels var der straks: Ingen kikkeklikken her!

Det blev for primitivt. Så i 1941 opstod ønsket om at få et klubhus. ØHI indledte forhandling med ”Ildrætsanlægget”. Nu kom denne forenings lov om forbud mod økonomisk risiko til sin ret. Pladsen var sikret, økonomisk. Skulle der lånes til investering, var det ikke denne forening. Grunden var der, men det blev ØHI, der sammen med håndværkerne senere fik huset op at stå.

Vest for idrætsanlægget ligger den smukke skovklædte bakke, der til daglig kaldes Katbakken. Denne bakke ejes af præstegården, men blev ved velvillighed fra menighedsrådets side overladt til idrætsanlægget ved præstegårdens udstykning. På Katbakken, som smukt falder sammen med sportspladsen, er der af idrætsanlægget anlagt et smukt anlæg efter udkast af havebrugskonsulent Bødker, Skalborg.

Anlægget på bakken fik sin officielle indvielse ved idrætsugens indledning søndag den 27. juni 1943. Der blev talt af menighedsrådets formand Søren Thrysoe, der på menighedsrådets vegne overlod bakken til idrætsanlægget og tolkede derefter i smukke ord de tanker, der var grundlaget for overdragelsen. Der var sang af Godthåb sangforenings kor, bager Andersen talte og lovede, at der skulle blive værnet om stedet. Derefter holdt pastor Kiilerich, Øster Hornum, indvielsestalen, hvori han stærkt betonede håbet og ønskede om, at der må blive værnet om bakken, og at de ord der kom til at lyde derfra, må give idrætsfolkene den ballast, som giver en sund sjæl i et sundt legeme, og erklærede derefter anlægget for åbent. Over 600 mennesker overværede indvielsen.

Den tyske besættelseshær indførte undtagelsestilstand fra den 29. august til den 6. oktober 1943. JBU's turnering måtte ligge stille (forsamlingsforbud). I en periode under krigen måtte alle under 21 år ikke færdes ude efter kl. 20⁰⁰. Vi holdt bal i forsamlingshuset fra kl. 16⁰⁰ og holdt op, når de forskellige på grund af udgangsforbudet tog hjem. Nogen kom måske til at overnatte i en fremmed seng for at afventte morgens komme, en udmærket undskyldning.

Kulturen lå ikke stille i byen. Vi var en snes stykker, der havde dannet en biblioteksforening for at få et sognebibliotek op at stå. ØHI viste sin interesse ved på et møde i august 1943 at bevilge et tilskud på 15 kr. én gang for alle. Men det er en helt anden historie. Under kulturen må også nævnes, at ØHI i den sidste krigsvinter startede folkedans. Lærer Kaj Nielsen blev leder, og jeg strøg fiolen. Jeg mindes endnu vore forberedelser. Kaj Nielsen med en stor pude som partner, når vi skulle indøve takterne.

Jeg har holdt mig langt væk fra at beskrive kampe og spillere, men jeg vil dog nævne én kamp. Den skulle spilles i Mølholm lige efter krigen. På en lastbil med generator drog spillerne og publikummer af sted, og vi skulle gennem Aalborg. Folk gloede på os. Det kunne jo være frihedskæmpere, der var ude "at samle ind". Det var netop i de dage.

En basar i november 1944 havde givet et overskud på 2235 kr. Heraf var de 1500 kr. sat ind på en konto til klubhus. For en del af resten ville man blandt andet købe "fod- og håndboldtrøjer". En ansøgning blev sendt til varedirektoratet for at få indkøbstilladelse. Ak ja, jeg glemmer ikke, hvor svært det var at få pigerne i ens dragter og bukser til gymnastikopvisning. Vi lejede hos et firma i Aalborg. Engang gik det galt. Firmaet havde lejet ud til en anden klub også. Jeg blev enig med Karl Granat, der var chauffør, om at vi skulle have dem, om vi så skulle trække dem af de andre. Karl fik dem.

Optog gennem byen ved håndboldbanens indvielse

Selv om sporten er det primære for ØHI, har der været mange gøremål for bestyrelsen for at støtte idrætten. Foruden baller blev der spillet diletant. Der har været utallige på "de skrå brædder". Af og til måtte man opgive på grund af "personalemangel", men det var sjældent. Men man ville gerne finde

egnede. Det var som regel Henry Schøn, der tog slæbet med at finde stykker og personer, og selv ofrede han tiden på at lære en rolle. Mit største ønske i mange år var at få tildelt en rolle, men det glippede.

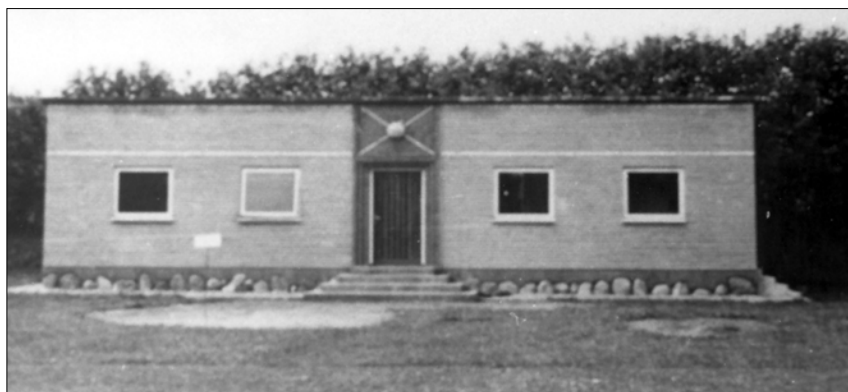
Pastor Knudsen holdt tale ved indvielsen af håndboldbanen

Derimod fik jeg fingrene i et par "Gøglervogne". De var blevet moderne i radioen. Vidt og bredt samledes fulde huse, når der blev arrangeret "Gøglervogn".

Også i Øster Hornum kom der mange. Vi var ikke så forvante. Fjernsynet havde ikke skruet vore forventninger op. En båndoptagelse fra den tid siger noget om standarden - og det var ikke lige godt alt sammen. Præmiehist var også på mode - med fulde huse.

Hvordan gik det så med klubhus? Jo, søndag den 15. august 1954 blev klubhus og den nye håndboldbane indviet. Man nåede det altså, inden ØHI havde 25 års jubilæum. Håndboldbanen er bager Andersens værk, ingen tvivl om det. Vel var der nogen, der hjalp ham, men han var der selv tidlig og sent. Det så håbløst ud, men det lykkedes.

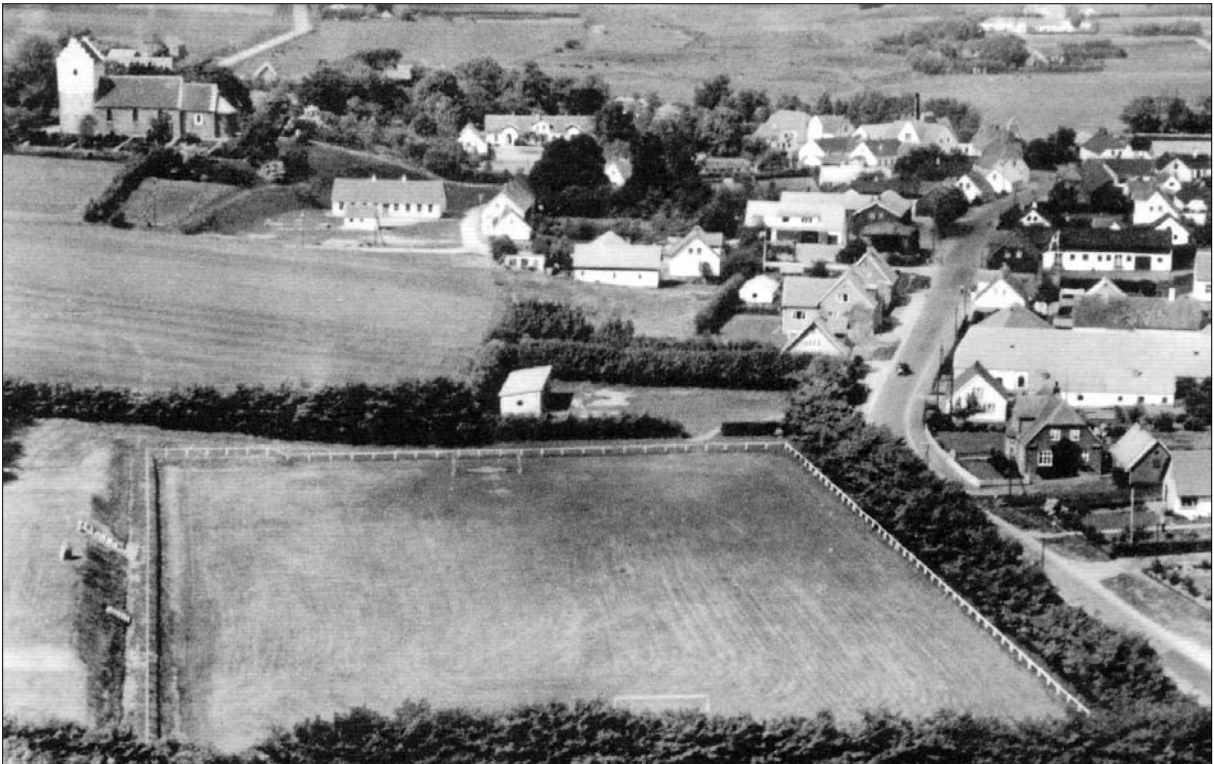
ØHIs jubilæum den 17. juni 1956 er kun omtalt ganske kort i protokollen, nemlig således: "Programmet for jubilæumsfesten den 7. juni blev lagt til rette". Om selve festen berettes kun, at "Aage Buus, Tranten, havde indsendt en klage over, at han havde fået maling på en jakke til jubilæumsfesten". Bestyrelsen vedtog at sende jakken til rensning.

Det ny klubhus i 1954

ØHI arbejdede videre med de daglige ting. Nye ting blev af og til forsøgt. Badminton fx, men det var i begyndelsen svært at få ørenlyd for denne sport i ØHI. Derfor startede vi en speciel badmintonklub. Jeg husker formålsparagraffen, der indeholdt bestemmelse om, at klubben skulle arbejde for at få en tennisbane.

Forhandlingsprotokollen er væk. Så gik igen en halv snes år. Citat fra et møde den 26. februar 1965: "Efter nogen diskussion vedtog man at etablere en 25-øresklub på den måde, at man tegnede sig for 25 øre pr. mål, som serie 4 fodboldholdet laver i turneringskampe. Pengene skal bruges til lysanlæg på stadion". En morsomhed fra et møde i den 9 mand store bestyrelse i 1966: "Alle medlemmerne mødte op ..." Det var nok ikke det almindelige. Om det var 25-øresklubben, der gav resultat, kan jeg ikke sige, men i 1968 blev serie 4 kredsvinder, og man besluttede at købe et lysanlæg i Svenstrup for 300 kr. Det kunne ikke ses helt til Støvring, som det der nu er sat op. I 1969 fik man tilbud på et nyt lysanlæg. Pris ca. 23.000 kr. Man fik hertil et tilskud på 10.000 kr.

Stadion set fra oven ca. 1955

Da jeg var i bestyrelsen i 1945-46, kom Henry Schøn også i bestyrelsen. Jeg har gemt hans navn til sidst. Min beskrivelse af ØHI uden særlig omtale af ham ville være tåbelig. Med skiftende formænd fra 1945 til 1961 var han den støtte, der holdt sammen på det hele, når nye ansigter kom til. Og fra 1962 til 1975 var han formand. Var vi tilfreds med ham i de mange år? Selvfølgelig. Ellers havde vi vel valgt en anden.

Jeg har tit beundret ham for det slæb han gjorde. Vel, det var hans interesse, men der hører meget til at ofre så megen tid, som han gjorde. Vi er mange, der skylder ham tak, og det er forståeligt, om han blev træt af os (det ved jeg ikke, om han blev). Lad os håbe, at andre vil forsøge at løfte arven efter Henry Schøn. Det er ikke let at leve op til hans indsats.

Klubhuset fra 1978

Efter hvad jeg kan se, skete der en strukturændring midt i 70'erne. Arbejdet blev fordelt på flere hænder, den gamle tid blev afløst af en ny. Foreningen blev større med de nye indvandrere.

Frugten af det arbejde, der var gjort gennem årene, blev høstet, da det lykkedes at få et nyt klubhus, nye baner og til sidst nyt lysanlæg.

Men laurbærkransen tilhører "de gamle". 25-øresklubben gør det ikke mere. Øster Hornum by og omegn svigtede ikke de unge i gamle dage. Gid de unge vil skønne på det, og heller ikke skuffe byen.

Et tilbageblik

Skrevet 1981 af Henry Schøn, let forkortet

Thomas Madsen med gymnastikpigerne fra 1935.

Bageste række fra venstre: Marna Madsen, Margrethe Pindstrup, Marie Andersen, Johanne Olsen, Ukendt, Kristine Thomsen, Kristine Melgaard, Johanne Haase, Ukendt, Ukendt.

Forreste række fra venstre: Grethe Madsen, Anna Bundgaard, Emma Hansen, Anna Nørholm, Ukendt, Jenny Mathiasen, Anna Melgaard, Agnes Granat, Elly Hansen, Elly Nielsen.

Det første jeg husker om idræt er en gymnastikopvisning, jeg overværede. Det må have været sådan noget som omkring 1934. Jeg var vældig betaget af det, jeg så. De unge piger, der blev ledet af Thomas Madsen (høj og rank), synes jeg nok var dygtige. Men det var især drengene ledet af bager Andersen og karlene vist nok ledet af Carl Haase. Jeg blev duperet af deres spring over buk, plint og hest, og sikke nogle kraftspring og flik-flak de lavede. Det var i hvert fald noget, jeg ville være med til, blev jeg enig med mig selv om. Og det kom jeg så vinteren efter.

Gymnasterne klar til opvisning 1935, Thomas Madsen er leder

I de mange år der er gået siden da, har jeg været med til gymnastik det meste af tiden. De første år, indtil den nye skole med gymnastiksal blev bygget, foregik det i forsamlingshuset. Her var det bare om at bestille noget, for der var jo ikke fyret. Det kunne nok hænde, der var pletter med is, når der var vasket gulv efter en eller anden festlighed. Men det tog man ikke så tungt. Efterhånden stiftede jeg bekendtskab med en hel del ledere. Først på drengeholdet med bager Andersen, som vi drenge så op til, ikke mindst fordi han selv var så dygtig til gymnastik. Derefter kom Ejner Christensen (Oustrup), Sørup, til at lede både karle og unge piger. Et par vintre, hvor han ledede, dansede vi folkedans efter gymnastikken, det var vældig festligt. Siden var det Eskild Aarup, Niels Christensen og Kresten Christensen. Undervejs var jeg kommet i bestyrelsen, og da bager Andersen ønskede at holde op som gymnastikleder, blev jeg udset til leder af drengene. Da jeg aldrig havde fået nogen uddannelse som gymnastikleder, var det jo med nogen betænkelighed, jeg gik til opgaven. Men man mente i bestyrelsen, at når jeg kunne lede piger til håndbold, hvad jeg dengang havde gjort i nogen tid, så kunne jeg også lede drenge til gymnastik. Det fandt jeg hurtigt ud af var helt forskellige opgaver. Pigerne kunne jeg komme langt med snak og smil, drengene skulle der tages mere håndfast på. Jeg tror, det gik nogenlunde, men det ved andre bedre.

Juniorfodboldholdet i begyndelsen af 1930'erne

Mine første erindringer om fodbold stammer fra den tid, hvor banerne var almindelige græsmarker, der var lejet af en landmand. Og det var ikke ret tit mere end ét år på samme mark. Et par år var fodboldbanen på vores mark bag læhegnet øst for den del af byen, der nu kaldes Højvang. Dengang var der vist nok ikke turneringer, som vi kender dem i dag, derimod blev der holdt en del stævner rundt om. Jeg mindes et sådant stævne, der blev afholdt på vores mark særlig tydeligt. Der var rigtigt sommervej med høj sol, så det var varmt at spille fodbold, og jeg husker en bemærkning fra en spiller, der efter en kamp kom løbende hen til teltet, hvor der solgtes sodavand: ”Jeg skal s’gu ha’ en sodavand hurtigt, der er kun kommet støv de sidste tre gange, jeg har spyttet.” Så der må have været tørt. Omlædningen foregik selvfølgelig i det fri.

Efterhånden havde bestyrelsen for ØHI med flid og sparsommelighed fået samlet nogle penge og tanker om at købe jord til idrætsforeningen, så der kunne laves en fodboldbane et blivende sted, blev realiseret, og banen blev lavet. Det må siges, det var en stor opgave at gå i gang med, når alt planeringsarbejdet foregik med skovl og hakke, og al transport af fyld foregik med hestevogne stillet til rådighed på skift af omegnens landmænd. Blandt dem der iværksatte og gennemførte dette enorme arbejde vil jeg gerne fremhæve bager Andersen, Niels G. Jensen og Niels Andersen (Smeden). Anlægget blev indviet i august 1940. Der var dog ingen klubhus, så omlædningen foregik stadig i det fri. Men alle tiders fodboldbane fandtes nu i Øster Hornum, og der blev en opgangsperiode for fodboldspillet her. Det gik dog senere noget nedad igen, det var i den tid, hvor jeg selv var aktiv på fodboldbanen, nok ikke tilstrækkeligt. Der gik halvandet år, hvor A-holdet ikke vandt en eneste turneringskamp, men undgik nedrykning til B-rækken som følge af en uafgjort kamp, og der blev ikke nedrykning for hold, der havde point, og vi havde jo ét. Der kom dog gang i målscoringen igen. Et år med et hold, der spillede sig helt frem til finalen i JBU's serie 5, var et stort lyspunkt. Men så gik det atter nedad, indtil der nu de senere år igen er fremgang.

Og nu til noget helt andet, nemlig håndbold. De sidste par år, jeg gik i skole, spillede vi håndbold i gymnastiktimen om sommeren. Det var Jens Mark Nielsen (senere skoleinspektør i Støvring), der var lærer og underviste os i håndboldspillet. Det var også Jens Mark Nielsen, der var leder, da jeg efter endt skolegang spillede håndbold. Det foregik i engen nord for byen. Det blev dog ikke til håndbold for mig mere end det ene år på det tidspunkt, først da jeg kom i ØHIs bestyrelse (vist nok efteråret 1945), kom jeg til at beskæftige mig med håndbold for alvor. Jeg var suppleant til håndboldudvalget, så da min broder rejste til Fyn, røg jeg ind i håndboldudvalget i stedet for ham. Der var nu ikke meget

at gøre med. Et pigehold og et damehold og det kneb med at samle spillere nok til disse. Vanskeligt var det med transport, når vi skulle af sted til kampe. Jeg husker en søndag, damerne skulle til Skørping for at spille, vi måtte af sted på cykel. Der var imidlertid en af cyklerne, der ikke var brugbar, så en af de unge piger måtte på stang på en herrecykel. Undervejs punkterede nok en cykel, og en pige mere måtte på stang. På hjemturen skulle vi ydermere have den punkterede cykel på slæb, men turen blev gennemført.

Det var ikke de bedste træningsforhold, vi havde til håndbold. Træningen foregik nemlig på parkeringspladsen, og det ene mål stod i indkørslen, og det medførte, at bolden mange gange røg over på den anden side af gaden. Når der så skulle være kampe, måtte vi låne et hjørne af fodboldbanen, og det var ikke alle fodboldspillere, der var lige venligt stemt for dette forhold. Der var endda enkelte, der mente, at stregerne på håndboldbanen kunne forvirre dem, så de fik spillet ødelagt. Det var en kedelig situation. Men nu skete igen noget stort i Øster Hornum. Bestyrelsen for idrætsanlægget forberedte sig nemlig på at lave en håndboldbane; men ikke nok med det, der skulle også bygges klubhus, og det skulle alt sammen laves ved frivilligt arbejde. Det gik vel nogenlunde fra hånden i starten. Siden, da det trak ud, gik det ikke så godt med det frivillige arbejde. Dog bager Andersen, der var drivkraften bag dette arbejde, lod sig ikke slå ud. Hans kone Marie kørte brødturen, og efter tønnen i bageriet gik det løs oppe ved Katbakken med Knud Rasmussens de to røde for slæbeskovlen. Albert Lassen tog også sin tørn med der. Klubhuset blev rejst med nogen håndværksmæssig bistand. Mod slutningen ved færdiggørelsen af håndboldbanen blev interessen for at hjælpe større. Både den og klubhuset indviedes i 1954. Og nu var vi vel nok godt kørende med nyt klubhus og særskilt håndboldbane. Tilslutningen til håndbold steg kolossalt, og på et tidspunkt havde vi ikke færre end 14 håndboldhold. Da var der nemlig også både drenge og herrer, der spillede håndbold. Mange dygtige håndboldpiger har jeg haft fornøjelsen at være leder for og har flere gange haft den glæde at deltage med hold ved landsdels og landsmesterskaber i Fuglsø, Grenå, Viborg og andre steder.

Stenen placeres ved den ny håndboldbane

Klar til flaghejsning ved håndboldbanen

Det er selvfølgelig rart med nogle fine resultater, men det, der har tilfredsstillet mig mest i de 31 år, jeg beskæftigede mig med håndboldspillere i Øster Hornum, er nu så afgjort det kammeratskab, jeg har følt var mellem mig og mine spillere, enten det så var småpiger, dame junior eller senior damer. Den måde de råbte ”Hej Henry” på, den glemmer jeg aldrig.

Der har selvfølgelig i de mange år været mange forskellige ledere til de mange håndboldhold, og jeg er dem taknemmelig, fordi de alle har været gode samarbejdspartnere og gode kammerater.

De seneste år glædede det mig meget at se, hvordan de helt unge piger, jeg havde fået på kursus, virkelig gik op i det at være håndboldleder, selv om opgaven for dem ikke altid var lige let.

Mine med-håndboldudvalgs-medlemmer har jeg også meget at takke for, uden deres medvirken har det selvfølgelig ikke kunnet køre.

Henry Schøn dømmer håndboldkamp på indvielsesdagen

Om badminton er det nok bedst, jeg ikke breder mig ret meget. Der var en badmintonklub en overgang. Den ophørte imidlertid med at fungere, men andre overtog opgaven med at føre den videre.

Karen Jensen i aktion

Nu er det jo sådan, at Øster Hornum Idrætsforening ikke blot og bare har været idræt. Der har været fester, og der er blevet spillet komedie, det vi kalder dilettant, og der er afholdt amatørtafener og gøglervogn, som de også kaldtes. Ved sådanne lejligheder var der altid bestemte mennesker, vi søgte hjælp hos. Når det var dilettant, var det Ellen og Edvard Stenild Andersen. Ellen i kassen som sufflør, og barber Edvard gav os lidt kulør hist og her.

Nibe spillede mod Randers Freja på indvielsesdagen

Når det var gøglervogn, var det Kræn og Birthe Andersen, der havde nogle gode ideer, og de stod som regel også for nogle af numrene, og det var ikke de ringeste. Ja, og så har Birthe jo også spillet til gymnastik.

Årgangens forening har givet nogle Spektakelbøger med ca. 1500 kr., Kommisionen har givet 1000 kr. i Tilskud, fra Tjopskolen er modtaget 1500 kr. i Tilskud til Klubbudget. Der er modtaget flere private Tilskud og Individuelle personer giver over 1000 kr. i Tilskud. Og Regnskabet, hvilket gælder, at Foreningens er guldfrø i Efteråret 1954.

ØHI fodbold omkring 1940

Skrevet 2006 af Verner Andersen

Fodboldholdet med Verner bagest i midten

Året er 1938. Fodboldbanen ligger en halv km ud af vejen mod Nibe, på en skrånende eng. Det er hårdt at spille wing nede fra den lave del af engen. Banen er ikke særlig egnet til fodbold, men nu sker der noget.

Det er blevet bestemt, at der skal laves et nyt stadion på de våde enge neden for Katbakken. Engen bliver drænet, et kæmpe arbejde, da vandet pibler op af jorden fra mange vælde, men det lykkedes at få det rørlagt, så vandet strømmer ud i bækken, der løber gennem byen og ud over engen og bliver til Hasseris Å. Nu kan man gå i gang med at køre jord ud over engen fra skrænten op mod Katbakken. Arbejdsmand barber Jakob var nok ansat, han fik heste og plov ude fra gårdene og pløjede

jorden løs, og så gik de frivillige i gang. Ude fra gårdene kom der om aftenerne karle med heste og møgvogne, og der kom folk fra land og by med skovle til at læsse vognene. Jakob kørte så om dagen og jævnedet det udkørte med en planereskovl. Jeg elskede at køre hestene for ham.

Vi står en flok drenge ved Brugsen en søndag formiddag. Vi skal til Mølholm for at spille fodboldkamp. Josef Lassen skal køre os derud, så han kommer med heste og vogn. Der er lagt halm i vognen, så vi kan sidde godt. Hestene er letbenede og absolut ikke for fede, men er veltrænede og robuste. Turen mod Aalborg går over Volstrup, Tostrup, St. Restrup Skov og Nørholmvej til Mølholm i udkant af Ålborg. Hestene bliver sat på græs, mens vi spiller kamp, jeg husker ikke resultatet. Så går det atter hjemad og vi nyder vor madpakke. Det er trætte drenge og nok især heste, der har travet hele vejen ud og hjem, der kommer til Øster Hornum hen på eftermiddagen.

Året er 1940. Tyskland har besat Danmark! Det er forår og den nye fodboldbane er færdig og hvor er den dog flot! Vi må ikke bruge den endnu, da græsset er for sart. Det skal være flot til indvielsen. Vi træner ude på den gamle bane uden for byen. En aften, vi er derude, hører vi der kommer flyvere ind over. Vi tænkte ikke særligt over det, da vi var blevet vandt til det, men pludselig kunne vi høre luftalarmen og der blev skudt. Vi kunne se der blev sendt røg ud fra flyverne. Marius, der var vor træner, råbte vi skulle løbe op i grøften og kravle ind mod byen. Vi måtte ikke tage vore cykler med. Da vi kom ind til byen, var der mødre der var blevet urolige og var ude og kigge efter os.

Året er 1943. Der er Idrætsstævne. Tyskerne har sendt ordre ud om, at der ved arrangementer ikke må være sammenstimling af folk. Der måtte højst stå 3-4 personer sammen i grupper. Det var så Niels Andersen (den gamle smed) der var sognefoged, der skulle se efter at det blev overholdt. Han mødte så op med sin guldtressede kasket på hovedet, og som den lune jyde han var med et lunt smil om munden. Hans opgave var let. Folk stod bare i en lang række langs med armlænet.

Året er 1945. Vi spiller fodbold på banen i Vokslev. Det er en smuk sommeraften. Banen ligger ved skolen. Bedst som vi spiller, ser vi lærer Davidsen, der er en stor kraftig mand, danse og råbe opovre ved skolen. "Hvad pokker, er manden da blevet tosset?", var der en der sagde. Spillet stoppede og vi hørte han råbte: "**Tyskerne har kapituleret!**". Hvor blev vi dog glade, så der blev ikke spillet mere fodbold den aften. Selv om det var sen aften, gik Dannebrog til tops overalt.

Året er 2006. Når jeg tænker tilbage på hvor våd engen var neden for Katbakken, er det utrolig hvor godt de dengang fik den drænet, så banen i dag aldrig er for våd eller for tør. Der er sket meget siden den gang. Det er et rigtig dejligt område, der i dag er 4-5 gange så stort som da det startede. Nu i dag med idrætshal og mange forskellige baner. Jo, Øster Hornum borgerne har gennem årene gjort et stort arbejde, og her i jubilæums året er der mange ting i gang i det dejlige område omkring Katbakken.

Min tid i Øster Hornum Idrætsforening

Skrevet 2006 af Gregers Gregersen (årgang 1942)

Jeg er blevet spurgt, om jeg vil skrive lidt om ØHI, og det vil jeg selvfølgelig gerne. Det omfatter både tiden som spiller, træner, bestyrelsesmedlem og dommer.

Når jeg tænker tilbage, tror jeg nok, det var som 8-årig, dvs. i 1950 jeg fik lov at tage til fodboldtræning. Det var ikke det store udstyrsnummer. Jeg fik et par nye arbejdsbukser, som jeg sagtens kunne bruge som træningsbukser, og et par gamle skistøvler udgjorde det for fodboldstøvler. Det kunne godt give en tur på enden, når der havde regnet, for der manglede man jo propperne, men så var de til gengæld gode til en rigtig ”tåhyler”.

Det var jo pludselig en anden måde at omgås sine skolekammerater på. Der var nogle imellem, som var fra byen. De havde nok lidt mere tid på boldbanen om dagen, hvorimod os fra landet jo kunne gøre god gavn både med at styre hestene i marken, luge roer m.m.

Gregers 1955

Vi havde en træner, der hed Niels Kristian. Han var bagersvend hos bager Andersen, som var en meget stor foregangsmand i alt, hvad der vedrørte sport, gymnastik og ikke mindst vores flotte stadion, som man på det tidspunkt sagde var et af de flotteste i Jylland. Vi trænede et par gange om ugen til fodbold, og da jeg senere fik lov at spille kamp, var det et stort øjeblik for mig, da jeg for første gang fik den gule trøje på.

Det var en søndag eftermiddag til Idrætsugen. Jeg kan huske, at jeg var til fødselsdag og flere af fødselsdagsgæsterne skulle også spille, så vi smuttede lige en times tid, mens vi spillede kamp. Og hvilken søndag! Først fødselsdag, så min første kamp og så vandt vi over Godthåb 1-0, og jeg lavede mit første mål. Det kan godt være, at det var lidt af en ”tåhyler”, men pyt, glæden var ikke mindre af den grund. På holdet spillede jeg venstre wing, men havde også en periode i målet. Selvom jeg var stor af min alder, er der altså langt fra midten og ud til hjørnerne i et voksent mål.

På det tidspunkt var der ikke noget klubhus i ØHI, så vi hængte vores tøj på en gren, trak i fodboldtøjet og gik så ellers til ”makronerne”. Vi kendte jo ikke bedre! Men efter et par år fik vi et flot klubhus. Jeg kan huske, hvordan byens murer og tømrer samt mange af de voksne karle fra gårdene hjalp med at få det flot og færdig. På samme måde blev håndboldbanen neden for Katbakken til. De voksne karle stod om aftenen og hakkede kridt løs. Bager Andersen planerede det om dagen med en ”sluffe” forspændt et par stærke heste.

Stadion pyntet og græsset nyslået, her i 1954

Engang til et stort stævne, måske var det ved indvielsen af håndboldbanen, skulle stadion laves særlig flot. Banen var blevet slået med hesteslåmaskine, og alt græsset revet væk. Aftenen før var alle vi børn i gang med at slå banen en gang mere med en håndskubberplæneklipper. Vi var jo mange om det, sikke et arbejde, men sjovt var det, og flot blev det. Jo, selvom man kun var barn, var man meget stolt over at være ØHI.

Når vi spillede udekamp, skulle vi selv komme til modstandernes bane, hvis afstanden var rimelig. Dvs. Nibe, Godthåb, Svenstrup, Støvring, Suldrup og Byrsted, der kunne vi godt cykle til, og så kunne vi jo springe opvarmningen over. Engang var der en cykel, der punkterede på vej til en kamp i Nibe, så

der var ikke andet at gøre, end vi skiftevis havde vores kammerat på bagagebæreren, så da vi nåede frem, var vi fuld hold til start. Der var nemlig ikke noget, der hed udskiftningspillere.

Omkring 12-års alderen begyndte jeg også at spille håndbold. Det var nok min højde, der fristede mig til dette boldspil. Et hopskud og så være lidt over modstanderne, det var ikke værst. Sådan gik min drengetid i ØHI.

Efter min konfirmation kom der en tid som juniorspiller, inden jeg blev senior. Der var et A- og et B-hold. Vi store knægte så virkelig op til A-holdet, som bestod af voksne karle og håndværkersvende. I den forbindelse var det altid meget spændende, om der til 1. november (det var skiftedag for karle og piger på landet) flyttede nogle gode fodboldspillere eller håndboldspillere til byen.

Gregers i kamp

Jeg havde en rigtig god ungdomstid i ØHI. Både fodbold og ikke mindst håndbold beslaglagde hele min fritid. Jeg var ret ung, da jeg blev valgt ind i bestyrelsen. Henry Schön stod for det meste alene med al håndbold, så han syntes, det var en god idé, om jeg kom til at træne nogle unge mennesker. Det kunne jo være spændende, og jeg tog imod udfordringen. Det medførte, at jeg skulle have dommerkort. Jeg glemmer aldrig, da jeg skulle bedømmes i praktik i Aalborg. For øvrigt skulle det foregå i den eneste hal i hele Aalborg. Kampen, som jeg skulle dømme, var i serie 3, og jeg blev noget overrasket over, at det ene hold, jeg skulle dømme, var arvefjenden Sørup. Jeg lagde ud med at sige til anføreren, at jeg ville have mit dommerkort og intet tolererede. Jeg fløjtede af mine lungers fulde kraft i min metalfløjte, så trækuglen indeni truede med at hoppe ud. Jeg fik mit dommerkort, og det blev til mange kampe, jeg fløjtede på ØHI stadion.

En anden ting, som bestyrelsesarbejdet medførte, var at klaveret fra gymnastiksalen på skolen skulle flyttes til salen i forsamlingshuset. Det var, når ØHI afholdt deres bal hver 14. dag. Det var hårdt, da man ikke måtte køre klaveret på trægulvet, men skulle løfte det, og det krævede sine mandfolk. Om mandagen gentog det hele sig, når klaveret skulle fragtes tilbage på skolen igen. Tænk om man kunne gøre gymnastik til fløjtespil, så klaveret kunne blive i forsamlingshuset!

På et tidspunkt blev jeg indkaldt som soldat og forlod min barndomsby for en tid. Efter soldatertiden var jeg på landbrugsskole, tjente senere i Aarhus, Holstebro og Struer og her fortsatte håndboldspillet.

Herrer 1960

Damer 1960

Junior 1960

I 1965 flyttede jeg som nygift tilbage til Øster Hornum og fortsatte mit arbejde i idrætsforeningen. De næste 10 år gik fritiden med at træne forskellige aldersgrupper og selv spille kampe, men på et tidspunkt blev det for meget, når landbruget skulle passes. Det var trods alt det, der var mit levebrød, og derfor var tiden kommet for at afvikle mit arbejde i ØHI. ØHI har været heldig, at der altid har været nye frivillige til at tage over, når nogle rejste eller holdt op. Det var lidt om min tid i ØHI. Der kunne være skrevet meget mere, men jeg vil slutte med et stort tillykke med de 75 år og håbe på god vind fremover.

ØHI i 1970'erne

Skrevet 1981 af Bent Hedegaard, let forkortet

Serie 6, 1976, Bent Hedegaard forrest til venstre

I første halvdel af halvfjerdserne begyndte den store tilflytning af nye borgere til Øster Hornum. Mange af disse borgere, jeg selv iberegnet, var vant til at deltage i idrætslige aktiviteter i Aalborg og andre større byers idrætsforeninger, i klubber der havde alle de moderne faciliteter og hvor alle de ting Øster Hornum Idrætsforening i dag kan tilbyde medlemmerne var en selvfølge allerede dengang.

De mange nye medlemmer i foreningen begyndte snart at sætte sit præg på klubben og komme med ønsker om bedre faciliteter og en ændring af idrætsforeningens struktur. Som kasserer for foreningen på daværende tidspunkt vidste jeg jo, at foreningens økonomi ikke var til de store nyanskaffelser, så første skridt på vejen blev en omlægning af foreningen.

Sammen med Bjarne Andersen udarbejdede jeg et forslag til en ny organisationsplan for ØHI og forslaget blev fremlagt på generalforsamlingen den 18. april 1975 og gav naturligvis anledning til en livlig debat og et par lange generalforsamlinger til ud på de små timer. Resultatet blev, at et nedsat lovudvalg kom med et revideret forslag til nye vedtægter, udarbejdet i samarbejde med en konsulent fra DDGU. Dette forslag blev endelig vedtaget på en ekstraordinær generalforsamling den 15. maj 1975. Foreningens opbygning blev herefter, at man havde en hovedbestyrelse på 9 medlemmer, hvoraf tre udgjorde et forretningsudvalg, samt 4 underudvalg: badminton, fodbold, gymnastik og håndbold med hver sin formand og kasserer. Klubbens faciliteter var som tidligere nævnt utilstrækkelige, kun 1 fodboldbane og 1 håndboldbane samt mulighed for at låne skolens bane efter aftale.

Fodboldbanen var næsten altid i dårlig stand på grund af den store overbelastning. Alle hold både trænede og spillede kamp på denne bane, og i maj måned blev der afholdt den årlige Landsbyfest på fodboldbanen. Dette gav anledning til store protester fra fodboldspillerne, når der blev nedgravet elkabler tværs over banen eller afbrændt biler som led i underholdningen. Banen blev flere gange forsøgt repareret. Blandt andet da den nye skolebygning skulle bygges, blev alle græstørvene fra skolens sportsplads nedlagt i de bare pletter på banen, men lige lidt hjalp det, belastningen var for stor, så kravet kunne kun blive flere nye baner.

Allerede i 1973 var idrætsforeningen blevet tilbudt lokaler i det projekt, man havde for etablering af en landsbygård i Jens Peter Marks gård, men disse lokaler ville dog ikke kunne opfylde de ønsker vi havde til et klubhus. For skulle de danne rammen om et foreningsliv, burde de naturligvis ligge i umiddelbar tilknytning til boldbanerne. Derfor begyndte vi at undersøge mulighederne for en udvidelse af det gamle klubhus, samt mulighederne for at købe jord til nye baner. I samarbejde med firmaet Moust og Nielsen og arkitekt Erik Sørensen blev der udarbejdet 2 projekter, et med baner og klubhus nord for det gamle klubhus og et med baner og klubhus syd for byen. Bestyrelsen besluttede sig i december 1975 for den sydlige løsning, da man her kunne få to fodboldbaner og to håndboldbaner samt plads til klubhus og en eventuelt kommende hal.

Ved strukturomlægningen blev der lavet et forretningsudvalg, og det bestod nu af Robert Rasmussen, Aage Lauritsen og undertegnede, og vor første opgave var at få kommunen til at købe jorden syd for byen til udvidelse af idrætsanlægget. Vi mødte stor velvillighed hos Støvring Kommune, og efter at det havde vist sig umuligt at købe jorden af lodsejeren, blev den eksproprieret af kommunen i 1976.

Gymnastik, småpiger 1972

ca. 350 m² og i to etager. Valget på et hus i to etager skyldtes bl.a. muligheden for at få et stort klublokale samt mødelokale og kontor. I klubhuset blev der indrettet sauna, en ting som foreningen selv betalte. Ligeledes ønskede vi et bedre inventar i cafeteriet samt gardiner og service, således at foreningen selv måtte betale ca. 20.000 kr.

Klubhuset bygget i 1978

om afholdelse af en Øster Hornum march i 1978 med 450 deltagere. 1978 blev også året, hvor foreningens første medlemsblad så dagens lys. Bladet udsendtes gratis til alle husstande i byen og omegnen, således at alle havde mulighed for at orientere sig om idrætsforeningens aktiviteter, og efter at foreningen havde udvidet bladet med nogle borgersider, ville det sikkert øge interessen for bladet.

Pause under Norway cup

Planeringen af arealet blev påbegyndt i marts måned 1977 og anlæggelsen af banerne blev foretaget af Hedeselskabet samme sommer, således at den første kamp på de nye baner kunne spilles i maj måned 1979 i forbindelse med sommerfesten.

Samtidig med anlæggelsen af banerne blev der arbejdet med projektering af klubhuset, hvor vi velvilligt havde fået stillet kommunens teknikere til rådighed. De første tanker var at klubhuset skulle placeres ved landevejen, som en lav forbygning til en kommende hal, men dette indebar, at vi ikke ville få fuld rådighed over klubhuset, da en hal ganske givet ville blive underlagt hallerne i Støvring Kommune, hvilket vi ikke ønskede.

Derfor besluttede vi os for et separat klubhus placeret for enden af den gamle håndboldbane. Klubhuset, som vi besluttede os for at bygge, var på

Endelig den 8. september 1978 kunne klubhuset overdrages idrætsforeningen ved en sammenkomst i klubhuset, hvor der var repræsentanter til stede for kommunen, håndværkere og idrætsforeningen. Ved overdragelsen blev det oplyst, at anlægget til dato havde kostet 1.773.000 kr., så når idrætsanlægget i dag står færdigt med lysanlæg m.v. har det kostet over 2 millioner kroner. Trods alt en flot investering af Støvring kommune.

Øster Hornum idrætsforenings ledere har aldrig været bange for at prøve noget nyt. Således indledte man et samarbejde med Borgerforeningen

En anden ny ting var i 1978, da idrætsforeningen for første gang sendte et hold fodbold drenge til Sverige. Inden det kom så vidt havde bestyrelsen haft 4 mand i Sverige for at besigtige forholdene, og dette blev begyndelsen til en større rejseaktivitet for vore ungdomspillere, således har vi nu haft hold i Sverige, Norge og USA, samt haft de pågældende landes spillere på genvisit i Øster Hornum.

Da Øster Hornum fik en hel hal

Skrevet 2006 af Per Tolstrup

Vi sad som så ofte før efter et møde i ØHI og drak en øl og ordnede verdenssituationen. Denne aften var det Finn Svendsen, Ole Asp, Laurits Knudsen og undertegnede Per Tolstrup. Vi kom i snakken ind på, at det da egentlig var ærgerligt, at vores fine nye klubhus, foræret af Støvring Kommune, kun blev benyttet i fodboldsæsonen. De unge mennesker, der spillede håndbold og dyrkede andre vintersportsgrene, blev jo i bus eller taxa fragtet til Suldruphallen, og vores eget dejlige klubhus stod jo således gabende tomt. Hvad kunne vi gøre ved det? Vi gik ud for enden af klubhuset. Kiggede op på de nye træningsbaner. Kiggede ned på Nordjyllands bedste fodboldbane, der netop var lagt helt om. Ja, men her, i forlængelse af klubhuset kunne der jo snildt ligge en idrætshal, ikke en opvisningshal, men en sportshal til gavn og glæde for alle sportsinteresserede. Kommunen ejede jo jordstykket, der lå hen til ingen verdens nytte. Det her, det måtte der være idé i. Vi begyndte i det små at regne lidt på det. Vi tog på flere studieture for at se hvordan en sådan hal kunne strikkes sammen, således at den passede til Øster Hornums behov og ikke mindst økonomi. Vi kørte fx en aften til Horne lige uden for Hirtshals.

Indgang til Hallen 1984

Hallen under opførelse 1984

Vi fik kontakt til en arkitekt fra Tarm, der havde tegnet flere sportshaller. Vi tog en lørdag eftermiddag til Tarm for at møde arkitekten på hans kontor, hvor han tegnede og fortalte om, hvordan en sådan sportshal kunne se ud. Han viste os en hal i en lille by Hoven ved Skjern, som han været arkitekt på. Da vi havde set hallen, kiggede vi på hinanden og nikkede samstemmende: Det er sådan en hal vi kunne ønske os. Hvad kan vi bygge den for? 1,2 million kr. sagde han. Det du'r, sagde vi, tegn sådan én til os, med de krav der nu måtte komme i forbindelse med sammenbygningen af det eksisterende klubhus.

Men vi havde jo ingen penge og vi kunne jo ikke vide om projektet nogen sinde ville blive en realitet. Vi fandt nogle sponsorer, der ville dække en del af arkitektudgifterne, jeg tror halvdelen, resten tog arkitekten på sin egen kappe, ifald projektet faldt til jorden. Han var utrolig nem og dejlig at arbejde sammen med. Vi satte ham i gang med at tegne, idet der foruden de faciliteter der var i det "gamle" klubhus, var nødvendigt med et par ekstra toiletter samt naturligvis et depotrum til hallen rekvisitter. Ellers kun den nøgne hal med plads til lidt tilskuere.

Hallen blev tegnet, men hvad med økonomien? Hvad med Støvring Kommune, der jo trods alt var ejer af grunden? Vi måtte først lave et troværdigt økonomisk overslag over byggeudgifterne, samt et tilsvarende driftsbudget, før vi kunne gå til kommunalbestyrelsen med ideen. Ole Asp som statsautoriseret revisor og jeg selv som bankmand gik i gang med at vride vore økonomiske hjerner. For at få projektet gennemført var vi klar over, at vi selv skulle stille med en pose penge. Ole Asp gik i gang med myndighederne om tilladelse til at blive optaget på listen over tilskudsberettigede klubber i henhold til gaveregulativet, altså således at de personer eller firmaer, der ville støtte hallen økonomisk, kunne få skattemæssigt fradrag herfor. Den gang var reglerne sådan, at såfremt man f.eks. indbetalte 1.100 kr. fik man fradrag for 1.000 kr. Vi fik tilladelsen. Vores mål var at samle 600.000 kr. sammen hos til 600 husstande der var i skoledistriktet. Hvis vi kunne får hver 3. husstand med på ideen kunne vi samle de 600.000 kr. sammen på ca. 1 år.

Hvordan?

1. år i december 1.100 kr. hvor af de 1.000 kr. var fradragsberettigede.
2. år løbende 1.100 kr. hvor af de 1.000 kr. var fradragsberettigede.
3. år i januar 1.100 kr. hvor af de 1.000 kr. var fradragsberettigede.

Disse beløb ganget med 200 ville give os mere end de 600.000 kr. Det overskydende beløb kunne således bruges til at give rabat på klubkontingentet, således at den enkelte husstand, alt efter antallet af betalende klubkontingenter, stort set kunne bidrage til hallen gratis, blot ved at bruge de på det tidspunkt gældende skatteregler.

Én ting var at vi selv syntes at vi havde lavet et genialt projekt. En helt anden ting var at få vores medborgere til at forstå det og ikke mindst bakke op omkring det. Hvordan skulle vi få fat i folk og få vores budskab bragt ud? Jo, vi hyrede Poul Erik Krogen til at underholde i Øster Hornum Forsamlingshus. Og de kom. Salen var fyldt til sidste stol. Nu var folk jo tvangsindlagt til at høre på os. Om hvordan hallen skulle se ud. Hvad det ville koste. Hvordan den skulle finansieres. Hvordan den enkelte som ovenfor nævnt kunne hjælpe. Folk var særdeles positive.

Vi stillede et pengebarometer op midt i byen, så alle kunne følge med i, hvordan indsamlingen gik. Nu var vi klar til at gå til kommunalbestyrelsen med vores projekt. Som forsigtige jyder lagde vi 200.000 kr. oven på vores første overslag, således at den samlede byggesum blev anslået til 1.400.000 kr. Vi havde så 800.000 kr. vi selv skulle finansiere. Vi lagte et budget, der ville give overskud når de gældende regler for lokaletilskud til ungdomspillere blevet indregnet, frem for kommunen.

Kommunen ville jo desuden spare transport m.v. til Suldruphallen, hvilket beløb vi dog ville anmode om at få som tilskud til hallens drift, så kommunen dog ikke ligefrem skulle have overskud på at Øster Hornums borgere ville forære dem en hal. Det eneste vi bad om var jorden, der jo lå gold og ubrugelig hen, enten i form af vederlagsfrit leje eller køb af jorden til 1 krone. Så fik vi vores største chok under hele forløbet: Kommunalbestyrelsen sagde Nej! Venstrefolkene der i de år kørte med et slogan der hed: ”Hjælp til selvhjælp”, sagde nej. Her kom Øster Hornums borgere og tilbød Støvring Kommune at bygge en fuld færdig, funktionel, driftsmoden hal, uden at det skulle koste kommunen 1 krone og så sagde de ”Nej tak”!

Borgmester Peter Kvist kæmpede alene en brav kamp, men havde kun til dels socialdemokraternes støtte. Vi var i chok. Det kunne ikke passe. Vi kæmpede videre, offentligt og i kulissen, og endelig gik der hul på bylden. Men ikke på en måde vi vores vildeste fantasi havde drømt om. Det, vi troede skulle have været det billigste kommunale sportsbyggeri i Støvring Kommune, skulle vise sig at blive det dyreste! Peter Kvist fik venstrefolkene omvendt, men det kostede! For at sige ja forlangte Støvringfolkene, at der skulle bygges til hallen ved Karensminde skolen, for kommunale midler. For at sige ja forlangte Suldrupfolkene, at der skulle bygges til klubhuset, for kommunale kroner. For at sige ja forlangte een af de øvrige venstrefolk at skulle bygges til det lokale forsamlingshus. Jeg kan ikke i skrivende stund huske om det var i Årestrup eller Sønderup. Mage til plat sognerådspolitik har jeg dog aldrig været vidne til, hverken før eller siden.

Jeg har efterfølgende i Viborg haft lejlighed til at drøfte sagen med Anders Fogh Rasmussen, der ligeledes var dybt forundret over forløbet. Men hallen står her. Ikke mindst ved hjælp af heroisk indsats fra tømrer Laurits Knudsen, der da

først byggeriet kom i gang, var en ildsjæl ud i det praktiske, hvor vi andre mere havde fingeren på det økonomiske og organisatoriske. Men det ene går jo ikke uden det andet.

Tennis 1991 - 2006

Skrevet 2006 af Karin Lyngberg, Jan Lauritsen og Leif Albrechtsen

Kræn Andersen nævnedede allerede i sit historiske view fra 1981, at der i den dengang selvstændige badmintonklub allerede sidst i 50'erne var en formålsparagraf, der indeholdt bestemmelse om, at man skulle arbejde for en tennisbane i Øster Hornum.

I 1978 var der igen en gruppe af borgere, under ledelse af Robert Mose, der tog initiativ til en underskriftindsamling og indsamlede 10 kr. pr. underskrift. Dette materiale blev videresendt til Kulturudvalget ved Støvring Kommune. Her var der ikke meget hjælp at hente. Herefter var der lidt stilstand, men der var stadig en gruppe borgere, der kæmpede videre for at få etableret tennisbaner i Øster Hornum. Finn Svendsen, formand for ØHI på dette tidspunkt, skrev ligeledes i 50-års-jubilæumsskriftet i 1981 om ØHIs visioner de nærmeste år og her nævnedede han hal og tennisbaner som nye faciliteter inden for ØHI. Hallen kom først, og arbejdet for at få tennisbanerne ført ud i livet tog til sidst i 80'erne og i starten af 90'erne. På et møde i april 1991 vedtog ØHIs forretningsudvalg og Øster Hornum Hallen, at der skulle bygges to tennisbaner.

S. C. Andersen klipper snoren

Ved ØHIs 60 års jubilæum den 15. juni 1991 kunne Henry Schøn og bager S. C. Andersen, der få dage før havde rundet sin 90 års dag, klippe silkesnoren og spille de første bolde på det nye anlæg. En glædens dag. Ligeledes overrakte Robert Mose ved indvielsen 6 stk. ketsjere, som var blevet indkøbt for de midler, som tennisinteresserede havde indbetalt tilbage i 1978.

Finansieringen af tennisbanerne stod Øster Hornum Hallen og ØHI for i fællesskab. Måske ikke helt uden sværdslag, men det vigtigste var, at banerne nu var der. Der blev med det samme nedsat et midlertidigt udvalg, der bestod af Jan Lauritsen, Iver Poulsen, Bjarne Jensen, Ritta Gertsen og Poul Poulsen.

Tennisafdelingen blev så på ØHIs følgende generalforsamling godkendt som en afdeling under ØHI, og udvalget valgt og godkendt af generalforsamlingen.

Allerede fra starten var aktiviteten på de nye baner stor. En del familier havde tegnet familieabonnement, og i årene 1995 til 2000 steg medlemstallet fra 40 til 100, til trods for at antallet af medlemmer på landsplan var faldende for sporten.

Tennisklubbens første klubhus "Den grimme Ælling"

Det viste sig snart at stedet og spillet var godt at mødes om, så behovet for lidt klubfaciliteter var der også. Igen var der en gruppe medlemmer, der tog initiativ til at bygge et lille skur til materialer, og et køleskab var selvfølgelig også nødvendigt. En dejlig terrasse blev anlagt, så tilskuerne kunne nyde spillet m.m. Senere kom der tag over en del af terrassen. Her blev der brugt mange dejlige sommertimer til socialt samvær og snak om spillet.

ØHI tennis havde da også ambitioner. Man meldte flere hold til under Dansk Tennis Union. Man startede som ny klub i laveste rækker, men faktisk viste det sig at ØHI havde et godt mandskab og tre år i træk rykkede man op og kom til at spille i serie 2. I dette område bevæger vi os stadigvæk. Det kniber selvfølgelig at holde på de unge mennesker, men det er vel ganske naturligt, og sådan skal det vel være. I næsten alle årene tennisbanerne har eksisteret, har vi haft en træner ansat. Der har de første år været en træner til at tage sig af seniorspillere, og så måtte egne medlemmer tage sig af børnene. De seneste år har vi satset lidt mere på ungdommen og givet dem mulighed for mere professionel træning. Desuden er der også blevet afholdt tennisskole for børn fra 7 til 14 år.

De første 10 år af tennisbanernes historie gik både sportslig og økonomisk forrygende. Det lille skur blev for lille og var heller ikke et særlig pænt syn, som jo var det første man så, når man syd fra kørte over bygrænsen til Øster Hornum. Ideerne om nye faciliteter begyndte at spire og blev ofte debatteret på banerne, og enden på en af debatterne blev, at medlem og arkitekt Erik Sørensen skulle tegne et forslag til nyt klubhus. Tegningen blev lavet og ved hjælp af lokale og frivillige håndværkere viste det sig at huset m.m. kunne bygges for 250.000 kr. Den daværende formand Leif Albrechtsen gik straks i gang med at skaffe midler til de nye faciliteter. Det lykkedes at skaffe ca. 128.000 kr. fra forskellige fonde og resten, ca. 120.000 kr., gav ØHI som et rentefrit lån, der skulle tilbagebetales med 10.000 kr. pr. år. Byggetilladelsen blev givet fra Støvring Kommune. Selvfølgelig med den betingelse, at alt økonomi var Støvring Kommune uvedkommende.

Tennisklubbens nuværende klubhus "Den smukke Svane"

"Den grimme Ælling" blev raget ned og man kunne nu begynde på "Den smukke Svane". Den 4. maj 2002 var det store øjeblik kommet, hvor snoren til det nye hus kunne klippes. Dette ærefulde hverv fik æresmedlem Henry Schøn sammen med Steffen Lund (ungdomsspiller) og lokalpolitiker Per Vilsbøll.

Omgivelserne er nu i top, men selvfølgelig kommer der nye planer og idéer frem. Næste trin bliver lysanlæg på bane 1. Så kan sæsonen og døgnets spilletimer forlænges.

Derudover er der planer om indkøb af boldmaskine, især til glæde for ungdommen. Tilskuerpladser i skrænten og trappe op til den nye multibane står også på ønskelisten. Desuden skal "Den smukke Svane" males, så den fortsat vil stå som en flot port til vores smukke idrætsanlæg. Desuden har tennisafdelingen et godt samarbejde med petanque og Gnisten, som også nyder de dejlige omgivelser. Ligeledes har tennisafdelingen nydt godt af at være en del af ØHI, og man kan roligt sige at tilblivelsen af tennisanlægget i Øster Hornum igen er et bevis på at borgere i Øster Hornum kan og vil løfte i flok, når der skal gennemføres noget. Vi har kun os selv at takke.

ØHI omkring år 2000

Skrevet 2006 af Karsten Nielsen, formand for ØHIs hovedbestyrelse 1997 - 2001

Personlige overvejelser

Da jeg finder organiseringen af sportslivet i ØHI helt rigtigt med en forening, som organiserer alle tilbud om sport i en by, i modsætning til mange andre byer, hvor der er en forening for hver sportsgren, og da jeg finder, at man som forældre må påtage sig frivilligt arbejde i børne/unge-arbejdet, påtog jeg mig opgaven som formand for ØHIs hovedbestyrelse i to valgperioder. Jeg standsede formandshvervet, dels fordi mine børn begyndte at flytte hjemmefra og begyndte at svømme, dels fordi jeg begyndte at rejse til København mindst to dage om ugen, og så var der ikke tid til dette frivillige arbejde.

Formandens hovedopgaver

Formandens hovedopgaver er udadtil overfor Øster Hornum Hallen, andre foreninger, kommunen, amt og myndigheder m.m. at varetage ØHIs interesse vedrørende idrætsfaciliteterne med udbygning og vedligeholdelse, vedrørende tilladelser og bevillinger, vedrørende samarbejde om fællesprojekter osv. Som eksempler på større opgaver var planlægningsarbejdet med "Den grimme Ælling" – tennisafdelingens hus. Hovedopgaven indadtil er at tjene penge til de enkelte afdelingers aktiviteter, sikre samarbejdet mellem afdelingerne og sikre afdelingernes beståen, f.eks. med ekstraordinær generalforsamling foråret 1999 for at sikre fodboldafdelingen en bestyrelse og igen foråret 2000 for at sikre badmintonafdelingen en bestyrelse. Endelig var jeg involveret i arbejdet med at oprette en ØHI-støtteforening med stiftende generalforsamling 10. august 2000.

Kasserer-funktionen

For at sikre de rette tilskud fra kommune, DGI m.m. er det nødvendigt med en regnskabsuddannet hovedkasserer, og i min tid var jeg begunstiget af først Helle Lund Nielsen og siden af Bente Nielsen. Uden dem havde ØHI ikke haft den sunde økonomi, som var med til at give afdelingerne muligheder for at prøve nye idéer og tiltag. De sikrede den rigtige regnskabsføring og regnskabsaflæggelse, korrekte oplysninger til kommunen og DGI m.fl., ligesom de sikrede, at kontingenterne blev opkrævet og rykkere blev udskrevet. For at lette kassererarbejdet indkøbte ØHI edb-udstyr og DGIs økonomisystem, og i 2000 blev det vedtaget, at samle alle betalinger hos hovedkassereren.

ØSTER HORNUM-HALLEN

Samarbejde med Øster Hornum Hallen

Øster Hornum Hallen er en selvejende institution, hvor ØHIs formand er medlem af hal-bestyrelsen. Denne post sikrer et tæt samarbejde mellem hallen og ØHI, som er hovedbruger af hallen. Samarbejdet er bl.a. planlægning af åbnings- og lukketider, ferier, pris for leje, anskaffelse af nyt inventar til og vedligeholdelse af hal, cafeteria m.m. og løsning af opgaverne ved udlejning af hallen til store arrangementer som f.eks. pensionistfesterne. Endelig er et godt samarbejde med halbestyreren af ubeskrivelig stor betydning, og mit samarbejde med Tage Jensen var i alle årene upåklageligt. Dels var Tage en rådgiver og støtte for mig med stort kendskab til livet i hallen, og dels havde ØHI en aftale med Tage

om hjælp til cafeteriet og ikke mindst til vask af spiller- og træningsdragter, et arbejde, som i mange andre foreninger er et stort og surt arbejde for forældrene.

Samarbejde med Støvring Kommune

Med en dygtig kasserer, som løbende har opdaterede medlemslister over børn og unge i ØHI, lettes samarbejdet med kommunen meget, idet ØHI med disse lister aldrig havde besvær med tilskud efter de gældende regler. Reglerne blev lagt om i 1997 med virkning fra 1.1.1998. De blev mere komplicerede uden at det samlede kommunale tilskud til ØHI blev ændret ret meget. Udover medlemstilskuddet var der tilskud til vedligehold af tennisbanerne og tilskud til kridtstregerne på udendørsbanerne. Også sikringen af disse tilskud voldte kun små problemer. Det øvrige samarbejde med kommunen var godt, men ofte præget af langsommelighed, hvor det f.eks. tog flere år inden slidlaget på parkeringspladsen endeligt blev lagt. Et forsøg i foråret 1997 på at etablere en springgrav og løbebane ved træningsbanen bag hallen løb ud i sandet ikke mindst på grund af kommunal langsommelighed. Derimod gik det let, da motionsrummet i hallen blev opbygget og udvidet i efteråret 1998 bl.a. til brug for medarbejdere på Birkehøj. Samarbejdet med kommunens gartnerafdeling forløb godt med god og rettidig græsslåning, ligesom andet vedligeholdelsesarbejde blev passet. End ikke indførelse af giftfri kommune gav problemer.

Ansvar for lysanlæg

Som en del af samarbejdet med Støvring Kommune skal vedligeholdelse af lysanlægget nævnes særskilt. På baggrund af et dødsfald på Fyn, da en dreng klatrede op i en defekt lysmast, udgav Elektricitetsrådet i 1996 nye regler for eftersyn og vedligehold af lysanlæg på stadions.

Det var entydigt idrætsforeningen ansvar, at lysanlæggene var vedligeholdte. I Øster Hornum er det kommunen, der ejer fodboldbanerne og lysanlægget, og efter nogen korrespondance endte det med, at Støvring Kommune påtog sig vedligeholdelsespligten, men stadig er det ØHIs ansvar. Også derfor er det vigtigt med en god forenings-ansvarsforsikring.

Cafeteriet

Cafeteriet ejes af hallen og drives af ØHI med næringsbrev fra Politimesteren i Aalborg og alkoholbevilling fra Støvring Kommune. Det er et godt samlingssted for medlemmerne, og i min formandstid blev det ledet af Poul Poulsen, John Lind og Jette Villadsen. De sikrede vagtplaner og vareindkøb (i samarbejde med Tage Jensen) og meget andet i den praktiske, daglige drift af cafeteriet først og fremmest hjulpet af håndboldafdelingen, badmintonafdelingen og fodboldafdelingen, som også delte overskuddet fra cafeteriedriften. En sikker hjælper i cafeteriet var i alle årene Lis Hedemann, og hun er da også blevet kåret til årets ØHI'er for denne indsats. Cafeteriet kan ikke have åbent altid, så derfor blev der i 1998 anskaffet en sodavandsautomat til glæde for især dagtidsbrugerne af hallen. For at øge fødevarerhygiejnen vedtog Folketinget en lov om bl.a. uddannelse af hjælpere i idrætsforeningers cafeterier efter meget diskussion, hvor DGI arbejdede for og fik gennemført nogle lettelser i forhold til det første lovforslag. Fra 2000 skulle alle, som arbejdede i et cafeteria have et 8 timers kursus (til ca. 1200 kr. per deltager), med den undtagelse, at alle, som havde været beskæftiget i cafeteriet fra før 1.1.1997 var undtaget. Heldigvis var alle i ØHIs cafeteria gamle i gårde, så ingen havde umiddelbart pligt til at deltage i disse kurser. De faste besøg fra levnedsmiddeltilsynet fungerede uden problemer med bl.a. rådgivning til rengøring og opbevaring. En eneste gang blev det påvist en fejl: saftevandsmaskinen kølede ikke rigtigt pga. manglende rengøring på lamellerne på bagsiden, hvor varmen skal frigives fra køledelen. Samarbejdet mellem hallen og ØHI var også vedrørende cafeteriet upåklageligt, idet udskiftning, reparation osv. blev aftalt mellem hal og ØHI både hvad tidsplaner og økonomi angik.. Også ved store arrangementer f.eks. pensionistfest gik samarbejdet godt, og som ØHI-leder lærer man bl.a. hurtigt, sikkert, effektivt og med flot resultat at stille borde op og dække bord til hundrede af mennesker – og man lærer en lige så sikker afrydning og opvask!

Stense og Peter E. Kvist's Mindefond

ØHI er i alle årene blevet betænkt med økonomisk støtte til konkrete indkøb eller til børne- og ungeaktiviteter svarende til fondens formål.

Sponsorer og (bande)reklamer

Tage Jensen havde opgaven med nyttegning og fornyelse af sponsorkontrakter og reklamer, ikke mindst på banderne, og løste også denne opgave flot. Da hovedbestyrelsen i min formandstid ikke kunne beslutte sig for en sponsor- og reklamepolitik, blev opgaven umulig for Tage, og såvel sponsor- som reklameindtægterne mindske­des. Det var uholdbart, og et udvalg med Erik Thimm gik i gang med en fornyelse af hele dette område i 2001. En sponsorkontrakt har fungeret i hele perioden til glæde for såvel sponsor som for ØHI: nemlig OK-sponsoratet, hvor bl.a. hver liter benzin eller diesel, der blev solgt på OK-kort udstedt i Brugsen i Øster Hornum, gav 10 øre til ØHI.

ØHI lotto

Lotteriet har gennem alle årene været et godt økonomisk aktiv for ØHI. Efter at Asta Jensen, Lisette Christensen og Børge Sørensen i mere end 20 år havde stået for ØHI lotto, standsede de i min for­mandsperiode. De havde da i alle årene gået rundt hvert kvartal og fornyet lottokuponerne og gået i sparekassen for at få udtrukket gevinsterne osv. Efter at have sikret sig lovligheden af lotteriet hos Politiet i Aalborg, blev ØHI lotto udvidet per 1.1.2000 fra en årlig omsætning på 12.000 kr. til 20.000 kr. med fortsat største præmiesum på 200 kr., og Leif Albrechtsen overtog opkrævningsarbejdet – nu hjulpet af årlige girokort m.m.

ØHI bladet

Bladet var gennem mange år et godt bindeled mellem ØHI og Øster Hornums borgere, og bladet hvilede oprindeligt økonomisk i sig selv pga. annoncerne i bladet. Det var svært at få stof, og specielt rettidigt afleveret stof, til bladet; det var svært at få en varig redaktion; og det var tiltagende svært at få annoncer, bl.a. fordi hovedbestyrelsen ikke havde en formuleret annoncepolitik. Bladet var godt i 1999, men ellers af så svingende kvalitet, at det standsede umiddelbart efter mit ophør som formand.

Julemarked, fastelavn, byfest og ØHI-efterårsfest

Fire fester, som alle hver på deres måde var og er med til at samle Øster Hornum. I min formandsperiode blev ØHIs samarbejde med de øvrige foreninger i byen udbygget for de tre festers vedkommende.

Lucia-optog ved julemarked 2005

Julemarkedet i hallen, hvor næsten alle foreninger i Øster Hornum deltager, har ØHI som deltager med julemænd, pakning af godteposer og parkeringsvagter – ofte en sur og kold tjans – og er altid godt besøgt. Der kommer så mange, at hallen er fyldt helt efter brandreglementet!

Fastelavn med kirkegang og efterfølgende tøndeslagning i hallen foregik fra 2000 i et samarbejde med FDF.

Byfesten flyttede i 1999 fra græsarealerne ved skolen til halområdet med gedefodbold, gadecykelløb, tennisturnering – og så marked, gøgl, musik m.m.

ØHIs efterårsfest var i min formandsperiode store fester med mad, musik og servering i baren. En god måde at holde sæsonafslutning, høstfest, vejfest og mange andre festmuligheder. Det var sjovt at deltage i festen, men sjovest at stå i baren, hvor alle blev mere og mere snakkesaglige ud på aftenen!

Beachvolley, basketball og petanque

ØHI havde i min formandstid fem aktive afdelinger: Fodbold, håndhold, badminton, tennis og gymnastik, men herudover havde ØHI følgende aktiviteter:

Beachvolley-banen ved skolen

Beachvolley, hvor der nær skolen var blevet bygget en beachvolley bane med sand, net osv. Hovedbestyrelsen havde ansvaret for dette anlæg, og i praksis blev det passet af Kurt Niss, som opbevarede nettet i sin garage.

Basketball, hvor jeg på opfordring af nogle teenagere startede et hold efteråret 1998. Det var ikke let, for selv om der ikke var mangel på forældreopbakning eller støtte fra kommunen, så var jeg f.eks. alene om at kende reglerne.

Efter sæsonen 1999/2000, som vi vandt i Nordjyllandskredsen for 15-16-årige, måtte aktiviteten standse, idet de fleste spillere tog på efterskole. De resterende spillere startede i efteråret 2000 i Svenstrup.

Petanque, hvor Ole Havsager og Leif Albrechtsen i efteråret og vinteren 1998/99 fik anlagt en petanquebane ved tennisbanerne, igen med god hjælp fra kommunen, og med sæsonstart maj 1999.

--- oOo ---

Optimisme, glæde og håb

Skrevet 2006 af Poul Gert Poulsen

Et stort tillykke til Øster Hornum Idrætsforening med de 75 år. Som gammel formand for Idrætsforeningen, har jeg med stor **optimisme, glæde** og **håb** fulgt foreningens udvikling gennem mange år.

Optimisme i at konstatere at der til stadighed kommer nye ildsjæle og frivillige til. Nogle med nytænkning og de store linier, tanker og visioner for idrætsforeningen som forretning og organisation. Andre med en hjælpende hånd i cafeteriet, som trænere og holdledere eller chauffør ved udekampe og stævner m.v. og atter andre som aktive deltagere med lyst til at benytte tilbudene. Alle med samme mål – at skabe rammer, aktiviteter og glæde omkring fysisk udfoldelse uden alder og præstationsniveau.

Glæde over at kunne følge udviklingen i en moderne og tidssvarende forening, hvor der til stadighed kommer nye aktiviteter til, samtidig med at de traditionelle aktiviteter løbende bliver fornet/opdateret.

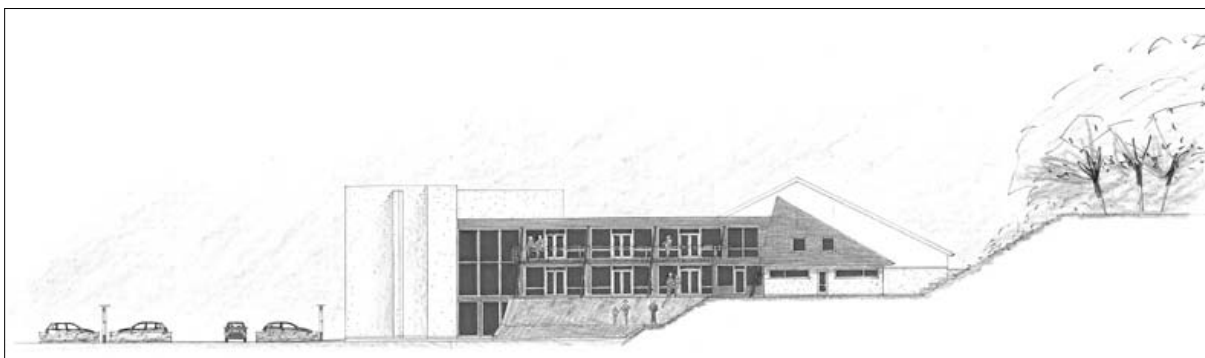
Håb for fremtiden, ikke kun for Øster Hornum Idrætsforening men for ALLE foreningerne i Øster Hornum, som har vist store evner for at samarbejde omkring fælles aktiviteter. Et samarbejde, som er med til at fremtidssikre de små foreninger.

Fællesprojekt - hvad fælles tanker afstedkommer

Skrevet 2006 af Helene Jensen

I løbet af efteråret 2001 blev der udvekslet mange bemærkninger henover køledisken i Brugsen, i hallen, eller hvor folk nu rendte sammen. Det viste sig, at der var flere grupper/foreninger, som egentlig havde lyst til og ønske om at sætte små-projekter i gang til gavn og glæde for alle i Øster Hornum.

Fra skolens side blev der så taget initiativ til at invitere en flok til et tanke-udvekslingsmøde. Mødet fandt sted i hallens cafeteria i starten af december 2001. Til mødet var indbudt folk fra idrætsforening, borgerforening, FDF, hallen, skolen, tennis, politikere, ungdomsklub – ja kort sagt var mange grupper/foreninger repræsenteret. Der blev udvekslet tanker og intentioner. Dette blev den spæde start, som for alvor blev pustet i gang ved det efterfølgende møde i januar, hvor en konsulent fra DGI fik sat lidt skik på folk og tanker. Af ham fik gruppen oplæg og gode råd til, hvordan alle idéer og tanker kunne videreudvikles til noget brugbart.

Vision for klubbens faciliteter 2010, set fra nord

I løbet af 2002 blev konceptet bag Fællesprojekt i Øster Hornum udviklet – idéer blev fremsat, forkastet eller finpudset. Det viste sig hurtigt, at der var ønsker og idéer nok til et større anlæg. Der blev tegnet på kort, taget kontakt til personer, som kunne komme med gode råd til, hvordan man kom videre i forløbet og diskuteret livligt, dog aldrig økonomi. Under hele dette forløb skete der også en mindre udskiftning og justering i gruppen.

Det blev klart, at med det omfang projektet så ud til at kunne få, måtte Øster Hornums øvrige borgere og kommunen inddrages. Der blev indkaldt til høringsmøde for borgerne i hallen i juni 2003, hvor godt 60 mødte op og gav deres besyv med. I løbet af 2003 blev der også holdt det første af mange møder med kommunen, både på kommunekontoret og ved rundvisning i området.

I løbet af 2002 blev alle idéer samlet sammen i en egentlig projektbeskrivelse og med den i hånden blev Indenrigsministeriets Landdistriktspulje ansøgt om midler til en tovholder-funktion. Projektet var blevet for stort til at kunne gennemføres med udelukkende fritids-baseret arbejdskraft. Der skulle rejses mange penge, udarbejdes flere beskrivelser og kontaktes mange personer. Stor var jublen i gruppen, da Landdistriktspuljen belønnede ideerne med 200.000 kr. til en tovholder-funktion.

Efter råd fra folk med erfaring blev det besluttet i gruppen, at to fra gruppen skulle varetage tovholder-funktionen fra juli 2003. Der blev også dannet en selvsupplerende forening for Fællesprojektet og en støtteforening, som siden har arbejdet for Fællesprojektet. Det er blevet til mange møder, diskussioner og kopper kaffe. I dag består Styregruppen af repræsentanter fra Hallen, Kirken, FDF, skole, Idrætsforening, Borgerforening og nogle der bare er blevet hængende, fordi det har været og er spændende at være med til at udvikle et sådant projekt.

Siden de første 200.000 kr. blev hevet i land er der kommet mange både store og små beløb i kassen, således at der i dag er fundraiseret ca. 2,5 million kr. Derudover er der lagt frivillig arbejdskraft og viden i for et tilsvarende beløb. Samtidig har lokale firmaer også været flittige bidragydere med gode tilbud og udlån af redskaber. Der er altså mange, der har bidraget til at etableringen af hele Fællesprojektets udendørs del finansieringsmæssigt er på plads.

Fællesprojekt sættes i gang

Det første spadestik blev taget d. 24. marts 2004, men der skulle gå et stykke tid, inden der for alvor kom gang i etableringen. De første delprojekter i det skønne område ved Katbakken, der blev sat i gang, var den adgangsvenlige sti til området og shelters. Naturforhindringsbanen og renoveringen af amfiteater fulgte umiddelbart efter.

Disse ting har allerede fået mange til at bruge området flittigt, og der kommer forespørgsler og besøg udefra. Men mon ikke der kommer endnu flere, når multibane, naturhytte, udsigtstårn, sandbane, naturlegeplads, teenagehytte og aktivitetsbane bliver færdig.

Shelters under opbygning

Flere aktiviteter etableres i løbet af 2006 – der arbejdes så ihærdigt som ingensinde både med opførelsen, men også med igangsætning af markedsføring af området, som nu hedder Friluftscen-ter Katbakken.

Arbejdet med Fællesprojekt i Øster Hornum er ikke færdig med det. Gruppen har også udarbejdet et forslag til en haltbygning med et lidt anderledes indhold.

Udgravning til multibanen – i silende regn

Nu, hvor finansieringen af det udendørs areal er klarlagt, er der blevet luft til at tage en tårn med at arbejde videre med udviklingen af tankerne omkring den indendørs del. Her er det planen, at der dels skal skabes gulvplads til andre idrætter end de traditionelle, men også skabes et rum, der kan kæde menneske, natur og teknik sammen. Et arbejde som gruppen ser frem til.

Hugo Mogensen indvier multibanen

Ved et festligt arrangement blev multibanen indviet 24. maj 2006 af Hugo Mogensen. Der var først rulleskøjteløb på banen og efterfølgende blev der spillet hockeyturnering, hvor 10 hold fra de lokale skolars ældste klasser dystede.

Den netop færdiggjorte forhindringsbane blev ved samme lejlighed indviet af Tage Jensen, hvorefter banen blev taget i brug af mange af de fremmødte.

Næste etape i udviklingen af ”Friluftscen-ter Katbakken” er anlæggelsen af et atletikanlæg, der efter planen er klar til indvielse foråret 2007.

ØHI ind i det 21. århundrede

Skrevet 2006 af Jens Lyngby

Hallen, klubhuset og stenen fra indvielsen 1940

Holdet da klubben rykkede op i serie 4 i 1990

En halvkold vinterdag i 2003 mødte jeg Karin Lyngberg på en af stierne omkring skolen. Hun indledte en samtale ved ret ligefrem at spørge: ”Var det ikke noget for dig at blive formand for ØHI?” Jeg syntes måske at det var lige rigeligt at sige ja til sådan en kold vintereftermiddag, men det endte med at Karin fik mig overtalt til at stille op til forretningsudvalget på den forestående generalforsamling, dog uden noget tilsagn om at ville være formand. Da vi ugen efter generalforsamlingen havde konstituerende møde i forretningsudvalget, endte det med at jeg alligevel blev formand, nok mest fordi at ingen andre i udvalget ville påtage sig posten. Personligt syntes jeg nok, at det var noget af en mundfuld at komme direkte fra gaden og ind som formand for en forening med 800 medlemmer. Bevares, jeg kendte da en del til ØHI efter mange år som aktiv spiller og træner i fodboldafdelingen, og jeg kendte da også en del til bestyrelsesarbejde fra andre sammenhænge, men jeg havde aldrig før været involveret i udvalgsarbejde i ØHI.

Jeg fik en stak mapper af Per Abildtrup, den afgående formand, og begyndte at sætte mig ind i foreningens struktur og sammensætning. Jeg fandt ud af, at ØHIs overordnede struktur består af et forretningsudvalg, 5 aktivitetsudvalg, et for hver idrætsgren, et cafeteriaudvalg og et sponsorud-

valg. Der afholdes ca. 11 gange om året et hovedbestyrelsesmøde, hvor forretningsudvalget deltager sammen med formændene fra de øvrige udvalg.

Det første hovedbestyrelsesmøde gik OK, men jeg fandt ud af, at der måske skulle strammes lidt op på mødedisciplinen, da meget af tiden gik med sniksnak. Særlig husker jeg, at Erik Thimm på et tidspunkt begyndte en længere udrædning om et emne, jeg ikke husker. Det blev for meget for Susanne Hansen, der så på mig og sagde: ”Som ordstyrer må formanden jo godt bryde ind, når folk snakker for længe”.

Jeg fandt ret hurtigt ud af, at ØHI er en velorganiseret forening med en god og sund økonomi. Det der overraskede mig mest i starten var hvor mange frivillige, der er i sving for at holde en sådan forening kørende. Det er imponerende at se alle de mennesker, der uge efter uge bruger timer af deres fritid, for at andre kan dyrke idræt. Uden de mange frivillige hænder var der ingen idrætsforening i Øster Hornum.

Hvad er der så sket de sidste 3 - 4 år? Jeg kan bl.a. nævne, at ØHI har fået en hjemmeside, hvor man kan få oplysninger og læse om de ting, der foregår i ØHI. Hjemmesiden er af den type, hvor trænere

Forsiden af ØHIs hjemmeside

og ledere selv kan lægge oplysninger, artikler og billeder ind. Vi synes det er en flot hjemmeside, men vi har måttet konstatere, at det tager længere tid end ventet at få folk lært at bruge hjemmesiden. Fællesprojektet har også fyldt meget. ØHI er en aktiv deltager i fællesprojektet, og vi har med glæde kunnet se de fantastiske faciliteter, der skyder op på og omkring vores anlæg. ØHI kan nu bl.a. benytte sig af en splinterny multibane og næste år vil vi også kunne råde over et atletikstadion. Jo, fællesprojektet er et kæmpeaktiv ikke kun for ØHI men for hele byen. Der arbejdes forsat med planer om et Menatek, en slags haltilbygning, der vil komme til at rumme helt nye muligheder for den indendørs idræt i ØHI.

Hvor står ØHI så her 75 år efter at byens borgere stiftede foreningen? Medlemstallet er ret stabilt omkring de 800. Økonomien er forsat god med en solid egenkapital. Aktivitetsniveauet er fortsat højt. Især gymnastikken er i konstant vækst, hvilket skyldes et dygtigt og engageret gymnastikudvalg, der hele tiden er på forkant med udviklingen og sætter nye idéer i gang, bl.a. rulleskøjtefræs, som nu afholdes ca. 1 gang om måneden i hallen.

Håndbold og fodbold har stadig rigtig mange aktive, ligesom interessen for at spille tennis er ret konstant. Badminton derimod er i en bølgedal. Det er faktisk så slemt, at der siden 2005 ikke har været et badmintonudvalg i ØHI, da der ikke var nok der meldte sig til bestyrelsen. Det betyder, at det ikke længere er muligt for byens børn og unge at spille badminton i ØHI.

Det er måske et første hint om det, der kan blive problemet fremover for ØHI, manglen på frivillige! Det er blevet sværere at få folk til at tage en tårn i det frivillige arbejde, hvilket absolut ikke er et enestående fænomen for Øster Hornum.

Rulleskøjtefræs i Hallen

Andre steder i landet er manglen på frivillig arbejdskraft så stor, at man har måttet hæve brugerbetalingen voldsomt for at kunne få penge til at aflønne ledere og trænere. Sådan skal det ikke gerne gå i vores by. Lad os håbe at gamle som unge fremover står sammen og gør en indsats, på samme fornemme vis som de har gjort lige siden den junidag i 1931 og fører ØHI sikkert frem mod de 100 år.

Børneholdene ved gymnastikafslutningen forår 2006

ØHIs bestyrelse gennem 75 år

År	Formand	Bestyrelse
1931	S. C. Andersen	Josva Skræm, Søren Larsen, G. Svenningsen, N. Iversen.
1932	S. C. Andersen	Alfred Thomsen, Søren Larsen, Peter Jønsson, N. Iversen.
1933	S. C. Andersen	Frits Hansen, Søren Larsen, Carl Haase, N. Iversen.
1934	S. C. Andersen	E. St. Andersen, J. P. Mark, Carl Haase, Peter Hansen.
1935	S. C. Andersen	E. St. Andersen, Niels G. Jensen, Carl Haase, N. Iversen.
1936	S. C. Andersen	Niels G. Jensen, Karl Jønsson, Carl Haase, N. Iversen.
1937	Jens Mark	Niels G. Jensen, Karl Jønsson, Carl Haase, N. Iversen.
1938	Jens Mark	Niels G. Jensen, Karl Jønsson, Carl Haase, N. Iversen.
1939	Carl Haase	Niels G. Jensen, Oluf Haase, Kristian Jensen, N. Iversen.
1940	Oluf Haase	Niels G. Jensen, Lars Madsen, Søren Jensen, Jens Schön.
1941	Peter Jønsson	Niels G. Jensen, Sig. Madsen, Søren Jensen, Jens Schön.
1942	Sigurd Madsen	Niels G. Jensen, Otto Haase, Aage Pedersen, Hølgaard, Søren Jensen, Erik Buus.
1943	S. C. Andersen	Niels G. Jensen, Otto Haase, Aage Pedersen, Søren Jensen, Erik Buus.
1944	S. C. Andersen	Niels G. Jensen, Otto Haase, Aage Pedersen, Chr. Andersen, Jens Pedersen.
1945	Chr. Andersen	Sig. Madsen, Karl Jønsson, Henry Schön, Sv. Kragelund, Asg. Kristensen, Jens Pedersen.
1946	Asg. Christensen	Karl Granat, Henry Schön, Erik Buus, Lars Buus, Lis Thomsen, Karen Pedersen.
1947	Lis Thomsen	Karl Granat, Henry Schön, Erik Buus, Lars Buus, Karen Pedersen, Elna Jensen.
1948	Preben Iversen	Karl Granat, Henry Schön, Elna Jensen, Jens Iversen, Kalle Jensen, Knud Tomra.
1949	Ejnar Ullits	Preben Iversen, Henry Schön, Jens Iversen, Kalle Jensen, Georg Jensen, Børge Sørensen.
1950	Ejnar Ullits	Henry Schön, Georg Jensen, Børge Sørensen, N. A. Kristensen, Johs. Steffensen, Karen Hansen.
1951	N. K. Pedersen	Henry Schön, Hølgaard, Niels Krogh, Agnes Nielsen, Karen Jensen, Kaj K. Nielsen.
1952	N. K. Pedersen	Henry Schön, Hølgaard, Niels Krogh, Jonna Madsen, Anne M. Nielsen, Tage Back.
1953	Niels A. Kristensen	Henry Schön, Niels Krogh, Jonna Madsen, N. K. Pedersen, Anne M. Nielsen, Albert Larsen.
1954	Niels A. Kristensen	Henry Schön, Niels Krogh, N. K. Pedersen, Eskild Aarup, Børge Sørensen, Karen Jensen.
1955	Børge Sørensen	Henry Schön, Niels Krogh, Albert Lassen, Lars Frederiksen, Eigil Nilsen, Anna Sørensen.
1956	Eskild Aarup	Henry Schön, Niels Krogh, Albert Lassen, Anna Sørensen, Erling Nielsen, Vagn Nielsen.
1957	Eskild Aarup	Henry Schön, Niels Krogh, Vagn Nielsen, Erling Jensen, Kirsten Jensen, Ove Jensen.
1958	Eskild Aarup	Henry Schön, Niels Krogh, Vagn Nielsen, Bent Nielsen, Anna L. Krogh, Børge Buus.
1959	Eskild Aarup	Niels Krogh, Vagn Nielsen, Anna L. Krogh, Hans Andersen, Inger Mark, N. J. Kristensen.
1960	Eskild Aarup	Henry Schön, Anna L. Krogh, Inger Mark, Poul H. Larsen, Gr. Gregersen, Lars Hæsum.
1961	Eskild Aarup	Henry Schön, Anna L. Krogh, Inger Mark, Poul H. Larsen, Gr. Gregersen, Lars Mølgaard.
1962	Henry Schön	Lars Mølgaard, Inger Mark, Kj. Christensen, Henning Moos, Chr. Rasmussen, Johs. Jørgensen.
1963	Henry Schön	Lars Mølgaard, Chr. Rasmussen, Johs. Jørgensen, Finn Thrysøe, John Granat, J. Mathiasen.
1964	Henry Schön	John Granat, J. Mathiasen, H. Moos, Birgit Nielsen, Keld Pedersen, Kirsten Østergaard, Bent Hollesen, Henrik Knudsen.
1965	Henry Schön	K. Østergaard, Gr. Gregersen, Jens Lassen, Jørn L. Hansen, Aase Jensen, Anni Granat, Olav Glinvad, Ole Mathiasen.

År	Formand	Bestyrelse
1966	Henry Schøn	Gr. Gregersen, Lens Lassen, Jørn L. Hansen, Aase Jensen, Olav Glinvad, Ole Mathiasen, A. Kristoffersen, Kirsten Klitgaard.
1967	Henry Schøn	Jens Lassen, Aase Jensen, Olav Glinvad, Ole Mathiasen, Vagn Kristensen, Agnes Klitgaard, Hans Pedersen, Arne Pedersen.
1968	Henry Schøn	Olav Glinvad, Ole Mathiasen, Vagn Kristensen, Agnes Klitgaard, Hans Pedersen, Arne Pedersen, Else Johnsen, Jørgen Spliid.
1969	Henry Schøn	Hans Pedersen, Arne Pedersen, Jørgen Spliid, Gr. Gregersen, Edith Andersen, Kr. Pedersen, Jens Lassen, Eskild Aarup.
1970	Henry Schøn	Arne Pedersen, Gr. Gregersen, Kr. Pedersen, Else Nielsen, Tom Lassen, Ernst Engemann, Ejvind Christensen, Susanne Haase.
1971	Henry Schøn	Arne Pedersen, Gr. Gregersen, Tom Lassen, Ernst Engemann, Ejvind Christensen, Asta Jensen, Bodil Pedersen.
1972	Henry Schøn	Arne Pedersen, Gr. Gregersen, Asta Jensen, Bodil Pedersen, Ejvind Christensen, Jette Fuglsang, J. Færch, Olav Glinvad.
1973	Henry Schøn	Arne Pedersen, Gr. Gregersen, Asta Jensen, Bodil Pedersen, J. Færch, Olav Glinvad, Bent Hedegaard, B. Sloth Jensen.
1974	Henry Schøn	Arne Pedersen, Gr. Gregersen, Asta Jensen, Bodil Pedersen, J. Færch, Olav Glinvad, Bent Hedegaard, B. Sloth Jensen.
1975	Henry Schøn	Gr. Gregersen, Bent Hedegaard, Hans Pedersen, Robert Rasmussen, Aage Lauritsen, Jan Lauritsen.
1976	Bent Hedegaard	Gr. Gregersen, Hans Pedersen, Robert Rasmussen, Aage Lauritsen, Asta Jensen, Chr. Christensen, Arne Pedersen, N. Christensen.
1977	Bent Hedegaard	Hans Pedersen, Robert Rasmussen, Aage Lauritsen, Arne Pedersen, Peter R. Larsen, C. Christensen, Asta Jensen, Lilly Thrysoe.
1978	Bent Hedegaard	Robert Rasmussen, Aage Lauritsen, Lilly Thrysoe, Peter R. Larsen, Sv. E. Jensen, Finn Nielsen, John Kræmer, I. Thomsen.
1979	Bent Hedegaard	H. J. Thrysoe, Arne Pedersen, Ritta Gertsen, Finn Nielsen, Bjarne Andersen, Niels Christensen, Jan Lauritsen, Kresten Jensen.
1980	Finn Svendsen	Ole Asp, Bjarne Andersen, Jan Lauritsen, Per Tolstrup, Jens Aa. Kristensen, H. J. Thrysoe, Arne Pedersen, Kresten Jensen.
1981	Finn Svendsen	Ole Asp, Jan Lauritsen, Per Tolstrup, Jens Aa. Kristensen, H. J. Thrysoe, Arne Pedersen, Laurits Knudsen, Kresten Jensen.
1982	Finn Svendsen	Laurits Knudsen, Hans Jørgen Thrysoe, Per Tolstrup, Arne Pedersen, Ole Asp, Bruno Hansen, Kresten Jensen, Karin Lyngberg.
1983	Ole Asp	Finn Svendsen, Lars Skovhus, Bent Hedegaard, Arne Pedersen, Karin Lyngberg, Per Lyngberg, Inge Marie Paulsen, Kresten Jensen.
1984	Ole Asp	Per Lyngberg, Kresten Jensen, Jan Lauritsen, Jenny Andersen, Karin Lyngberg, Bent Hedegaard, Arne Pedersen, Svend Erik Jensen.
1985	Ole Asp	Bent Hedegaard, Arne Pedersen, Jenny Andersen, Finn Hedegaard, Torben Lassen, Ulrik Vishart, Jan Lauritsen.
1986	Jan Lauritsen	Torben Lassen, Aage Lund Nielsen, Hans Peter Andersen, Lars Rudkjøbing, Jenny Andersen, Ivar Poulsen, Arne Pedersen, Helge Andersen.
1987	Jan Lauritsen	Torben Lassen, Arne Pedersen, Tage Jensen, Lars Rudkjøbing, Iver Poulsen, Aage Lund Nielsen, Helge Andersen, Jenny Andersen.
1988	Jan Lauritsen	Torben Lassen, Ivar Poulsen, Arne Pedersen, Aage Lund Nielsen, Hans Jørgen Olesen, Ritta Gertsen, Lars Rudkjøbing, Bente Langeland.
1989	Jan Lauritsen	Finn Hedegaard, Ivar Poulsen, Arne Pedersen, Aage Lund Nielsen, Charlotte Otte, Ritta Gertsen, Ole Havsager, Bente Langeland.
1990	Jan Lauritsen	Finn Hedegaard, Ivar Poulsen, Arne Pedersen, Aage Lund Nielsen, Knud Larsen, Dan Ditlev Pedersen, Ole Havsager, Bente Langeland.
1991	Jan Lauritsen	Finn Hedegaard, Ivar Poulsen, Charlotte Otte, Aage Lund Nielsen, Preben Isaksen, Pia Havsager, Ole Havsager, Lars Gindeberg.
1992	Dan Ditlev Nicolajsen	Charlotte Otte, Harry Jensen, Pia Havsager, Preben Isaksen, Kim Hedemann, Poul G. Poulsen, Hent Hedegaard, Børge Hedemann, Herdis Hedegaard.
1993	Poul G. Poulsen	Dan Ditlev Nicolajsen, Harry Jensen, Lilian Thomsen, Pia Havsager, Kim Hedemann, Anette Jensen, Lars Rudkjøbing, Ritta Gertsen, Børge Hedemann, Preben Isaksen.
1994	Poul G. Poulsen	Per Vilsbøll, Harry Jensen, Richard Nielsen, Børge Hedemann, Preben Isaksen, Kim Hedemann, Jan Pedersen, Ritta Gertsen, Lars Rudkjøbing, Britta Mogensen.

År	Formand	Bestyrelse
1995	Poul G. Poulsen	Per Vilsbøll, Harry Jensen, Richard Nielsen, Børge Hedemann, Preben Isaksen, Kim Hedemann, Jan Pedersen, Ritta Gertsen, Lars Rudkjøbing, Britta Mogensen.
1996	Poul G. Poulsen	Per Vilsbøll, Helle Nielsen, Richard Nielsen, Tage Jensen, Torben Nørhave, Jan Pedersen, Leif Albrechtsen, Karin Lyngberg, Britta Mogensen.
1997	Karsten Nielsen	Per Vilsbøll, Helle Nielsen, Richard Nielsen, Karin Lyngberg, Torben Nørhave, Helle Bækkelund, Leif Albrechtsen, Britta Mogensen, Dorete Bager.
1998	Karsten Nielsen	Per Vilsbøll, Karin Lyngberg, Bente Nielsen, Klaus Tipsmark, Britta Mogensen, Helle Bækkelund, Leif Albrechtsen, Per Lyngberg, Torben Nørhave.
1999	Karsten Nielsen	Per Vilsbøll, Bente Nielsen, Klaus Tipsmark, Karin Lyngberg, Anders Jensen, Helle Bækkelund, Leif Albrechtsen, Britta Mogensen, Per Lyngberg.
2000	Karsten Nielsen	Per Vilsbøll, Bente Nielsen, Karin Lyngberg, Helle Engemann, Anders Jensen, Erik Thimm, Leif Albrechtsen, Susanne Hansen, Per Lyngberg.
2001	Per Abildtrup	Birgit Niss, Bente Nielsen, Karin Lyngberg, Helle Engemann, Anders Jensen, Henning Jacobsen, Leif Albrechtsen, Susanne Hansen, Per Lyngberg.
2002	Per Abildtrup	Birgit Niss, Bente Nielsen, Helle Engemann, Dan Ditlev Nikolajsen, Karin Lyngberg, Torben Nørhave, Finn Nielsen, Michael Lund, Susanne Hansen, Erik Thimm.
2003	Jens Lyngby	Niels Vilsbøll, Birgit Niss, Kim Hedemann, Bente Nielsen, Erik Thimm, Susanne Hansen, Torben Nørhave, Finn Nielsen, Michael Lund.
2004	Jens Lyngby	Bodil Strauss Pedersen, Niels Vilsbøll, Anders Jensen, Kim Hedemann, Karin Lyngberg, Britta Hedegaard, Susanne Hansen, Torben Nørhave, Michael Lund, Gurli Buus Larsen.
2005	Jens Lyngby	Bodil Strauss Pedersen, Niels Vilsbøll, Anders Jensen, Per Nielsen, Susanne Hansen, Gurli Buus Larsen, Michael Lund, Ole Baun.
2006	Jens Lyngby	Bodil Strauss Pedersen, Niels Vilsbøll, Anders Jensen, Per Nielsen, Susanne Hansen, Michael Lund, Ole Baun, Lena Bjerregaard.

ØHI's hovedbestyrelse 2006

*Fra venstre Jens Lyngby, Anders Jensen, Niels Vilsbøll, Michael Lund, Ole Baun, Per Nielsen
Fraværende: Susanne Hansen, Bodil Strauss Pedersen og Lena Bjerregaard*

Klubfaciliteter 2006

Fremtidsvision, klubfaciliteter 2010

... der gror aldrig mos på en rullesten; en aktiv klub er altid på vej!